

**FRÅGOR TILL DEN NOMINERADE
KOMMISSIONSLEDAMOTEN****Wopke HOEKSTRA****Klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt****1. Allmän kompetens, engagemang för EU och personlig oavhängighet**

Vilka av dina personliga kvalifikationer och erfarenheter är särskilt viktiga för uppdraget som kommissionsledamot och främjandet av det europeiska allmänintresset, särskilt inom det område som du skulle ansvara för? Hur kommer du att bidra till genomförandet av kommissionens politiska riktlinjer? Hur kommer du att genomföra jämställdhetsintegrering och integrera ett jämställdhetsperspektiv i alla politikområden inom ditt ansvarsområde? Hur kommer du att genomföra integreringen av ett ungdomsperspektiv?

På vilket sätt kan du inför parlamentet garantera din personliga oavhängighet, och hur kan du garantera att din tidigare, nuvarande eller framtida verksamhet inte på något sätt skulle kunna innebära att fullgörandet av dina skyldigheter inom kommissionen ifrågasätts?

Det har varit en ära och ett privilegium för mig att ingå i den avgående kommissionen under Ursula von der Leyens ledning som kommissionsledamot med ansvar för klimatåtgärder. Jag känner en stark motivation att fortsätta arbetet för ett EU som skapar konkreta fördelar för sina invånare och ekonomin, ger dem en trygg och välmående framtid och tar sin roll och sitt ansvar i världen på allvar.

Under 1970- och 1980-talen, när jag växte upp, var det kalla kriget utan tvekan det historiska skeende som präglade världen, och en ridå och en mur befäste Europas smärtsamma uppdelning. Redan som barn lärde jag mig att fred, välstånd och samarbete är ett privilegium som vi inte kan ta för givet utan måste arbeta för. Därefter fick jag under mina år i Rom, och senare i Berlin och Fontainebleu, möjlighet att bo och arbeta utomlands, lära mig främmande språk, upptäcka olika sätt att leva, och framför allt lära mig om de värden och drömmar som vi européer har gemensamt. Dessa värden och drömmar måste vi försvara. Min strävan efter att ta ansvar och tjäna allmänhetens bästa var det som fick mig att lämna min karriär inom den privata sektorn och övergå till ett arbete i allmänhetens tjänst, först i Nederländerna och sedan oktober 2023 på EU-nivå.

Som min yrkesmässiga bakgrund visar har jag haft möjlighet att arbeta med många olika partner i hela unionen. Som finansminister arbetade jag tillsammans med andra ministrar i finansministerkoalitionen för klimatåtgärder samt med frågor som kapitalmarknadsunionen, miljöanpassningen av Nederländernas finanser och lanseringen av tillväxtfonden Groeifonds för att öka investeringarna i hållbar tillväxt. Under mitt överinseende införde Nederländerna också lagstiftning mot brevlådeföretag och hanterade frågan om royaltybetalningar till lågskatteländer och icke-samarbetsvilliga länder och territorier.

Under min tid som Nederländernas utrikesminister arbetade jag tillsammans med mina kollegor med vår tids stora utmaningar, däribland krig, säkerhetsproblem, hot och klimatförändringar, vilket fick mig att inse värdet av samarbete. Som utrikesminister gjorde jag mitt yttersta för att verka för ett mer geopolitiskt Europa som levererar vapen till Ukraina och håller Ryssland folkrättsligt ansvarigt. Vi i EU hanterar dessa utmaningar bäst när vi gör det tillsammans, både i Europa och på det globala planet.

I mitt senaste roll, som kommissionsledamot med ansvar för klimatåtgärder, har jag tillsammans med kommissionskollegiet arbetat tillsammans med Europaparlamentet och rådet för att utarbeta, anta och genomföra den politik som är nödvändig för att uppnå klimatmålen för 2030 och senast 2050 uppnå klimatneutralitet. Det är min djupa övertygelse att vi parallellt med klimatarbetet måste stärka konkurrenskraften och skapa en välmående ekonomi där ingen lämnas utanför. Jag har arbetat för att genomdriva klimatlagstiftning, bland annat utsläppsnormer för koldioxid för tunga fordon och intyg om koldioxidupptagning.

Europa kan dock inte på egen hand lösa problemet med klimatförändringar. Därför har jag drivit på kommissionens globala klimatåtgärder för att uppfylla vårt åtagande inom Parisavtalet. Tillsammans med kommissionens ordförande Ursula von der Leyen arbetade jag med våra partner världen över för att COP28-förhandlingarna skulle bli framgångsrika. Detta ledde till ett globalt åtagande om att fördubbla energieffektivitetsförbättringarna, tredubbla kapaciteten för förnybar energi och ställa om från fossila bränslen inom ramen för den globala översynen.

Jag tror att jag kan säga att jag har levt upp till de åtaganden jag gjorde för tolv månader sedan, när jag som nominerad kommissionsledamot frågades ut av parlamentet, och jag försäkrar att jag även denna gång kommer att leva upp till mina åtaganden, om parlamentet hedrar mig med sitt förtroende. Om min utnämning till kommissionsledamot med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt godkänns kommer jag att göra mitt yttersta för att vi ska fortsätta på den inslagna vägen mot klimatneutralitet och samtidigt få vår ekonomi att växa.

I detta sammanhang är det viktigt att skapa gynnsamma villkor för våra företag så att de kan inleda omställningen. Redskap som mekanismen för koldioxidjustering vid gränserna stöder EU:s höjda klimatambition och ser till att klimatarbetet inte undergrävs genom att tillverkning flyttar till länder med mindre ambitiös klimatpolitik. Jag kommer att bidra till att utforma nästa steg i denna omställning, bland annat genom ett förslag om att föra in krav på en 90-procentig nettobegränsning av utsläpp fram till 2040 i vår europeiska klimatlag. Genom att säkra vår konkurrenskraft och en rättvis omställning ger vi oss själva möjlighet att nå 2040-målet. Jag kommer också att driva på arbetet med en europeisk klimatanpassningsplan i enlighet med kommissionens tillträdande ordförandes politiska riktlinjer, samt med klimatesiliens, klimatanpassning och hantering av klimatrisker. Våra ansträngningar för att mildra, anpassa oss till och förbereda oss för klimatförändringarna ger oss möjlighet att bli föregångare på det ekonomiska området. Därför vill jag, tillsammans med kommissionens verkställande vice ordförande med ansvar för välbefinnande och industriell strategi, och i samverkan med andra berörda kommissionsledamöter, vidareutveckla den rena industriella givens med fokus på utfasning av fossila bränslen, ren teknik och åtgärder för att främja investeringar.

Jag är helt säker på att skatteområdet kan spela en viktig roll för att stödja konkurrenskraft, välbefinnande och rättvisa samt genomförandet av den dubbla omställningen. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att ägna mig åt att finna lösningar för att använda våra skattesystem till stöd för dessa mål. Jag kommer särskilt arbeta för energibeskattnings- och skatteåtgärder som uppmuntrar till användning av ren teknik, och undersöka hur mervärdesskattesystemen kan miljöanpassas ytterligare. För att skattesystemen ska vara rättvisa krävs också åtgärder mot skattefusk, skatteflykt och skatteundandragande. Därför kommer jag att arbeta för att EU:s ambitionsnivå även fortsättningsvis ska vara så hög som möjligt. Som ett komplement till våra ansträngningar på hemmaplan i unionen kommer jag att tillsammans med medlemsstaterna arbeta med genomförandet av det globala avtalet om internationella skattereformer.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att känna mig hedrad och stolt över att ingå i ett kommissionskollegium som leds av den person som skrev historia genom att 2019 utses till kommissionens första kvinnliga ordförande. Under hela mitt yrkesliv har jag stött jämställdhet, däribland genom att säkerställa en jämn könsfördelning i mina egna arbetslag. Men mångfald är mer än jämställdhet. Team som präglas av mångfald är de som presterar bäst, och jag kommer därför att främja mångfald där jag kan. Som far är jag mycket väl medveten om att en del av mitt ansvar som förälder, och av mitt uppdrag i allmänhetens tjänst, är att se till att den världsdelen och den planet våra barn ska arva ger dem möjlighet att leva och utvecklas och sträva efter lycka. Därför måste våra ungdomar få möjlighet att komma till tals. I mitt nuvarande arbete har jag regelbundet diskuterat klimatpolitik med unga människor, – ambassadörer för klimatpakten, unga jordbrukare och unga privatpersoner som engagerar sig i specifika frågor – för att se till att deras perspektiv tas med i beräkningen. Jag åtar mig att fortsätta underlätta ungas delaktighet genom ungdomsdialoger, vilket jag ser fram emot att göra under de första 100 dagarna av den nya mandatperioden.

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att agera helt i linje med fördragets bokstav och anda och uppförandekoden för kommissionsledamöter. Jag kommer inte att ta emot instruktioner från någon regering eller annan enhet och kommer alltid att agera i EU:s intresse. Om det uppstår en situation som kan leda till en intressekonflikt, eller om min opartiskhet kan ifrågasättas, kommer jag omedelbart att informera kommissionens ordförande. Min intresseförklaring är offentlig och fullständig, och jag åtar mig att se till att den uppdateras om mina personliga förhållanden förändras.

2. Förvaltning av ansvarsområdet och samarbete med Europaparlamentet

Kan du åta dig att vederbörligen informera parlamentet om ditt och dina avdelningars handlande? I vilket avseende anser du att du är redovisningsskyldig inför parlamentet?

Vilka specifika åtaganden är du beredd att göra när det gäller dina kontakter med och din närvaro i parlamentet, både i utskotten och i kammaren, samt när det gäller transparens, samarbete och effektiv uppföljning av parlamentets ståndpunkter och begäranden om lagstiftningsinitiativ? Är du beredd att i god tid förse parlamentet med uppgifter och handlingar på samma villkor som rådet när det gäller planerade initiativ och pågående förfaranden?

Efter att ha haft ett nära samarbete med Europaparlamentet i min nuvarande roll som kommissionsledamot för klimatåtgärder har jag fått personlig erfarenhet av parlamentets ledarskap, expertis och engagemang i fråga om vår klimatagenda fram till 2050. Om jag godkänns som kommissionsledamot åtar jag mig återigen att arbeta med parlamentet och till fullo respektera dess institutionella roll och rättigheter på områdena klimat, nettonollutsläpp, ren tillväxt och skatter. Jag kommer också att se till att kommissionens avdelningar inom mitt ansvarsområde uppvisar samma samarbetsanda och respekt för parlamentets roll inom sina respektive politikområden.

Under ordförandens ledning kommer jag att ha ett nära samarbete med alla ledamöter i kommissionskollegiet. Särskilt viktigt för ett sammanhållet och samstämmigt agerande är samarbetet med den verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och den verkställande vice ordföranden med ansvar för välstånd och industriell strategi särskilt viktigt, liksom med andra kommissionsledamöter, bl.a. i fråga om finansiella tjänster, miljö och vattenresiliens, jordbruk, energi, transporter, handel och förenkling.

Jag har alltid varit av den bestämda uppfattningen att arbetet för att nå gemensamma mål och säkerställa goda resultat kräver en regelbunden dialog, samarbete, ömsesidig tillit och största möjliga öppenhet. Jag åtar mig helt och hållet att samarbeta på ett förtroendefullt sätt med Europaparlamentet, i enlighet med ramavtalet. Detta gäller för utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet (ENVI), utskottet för ekonomi och valutafrågor (ECON) och dess underutskott för skattefrågor (FISC), utskottet för industrifrågor, forskning och energi (ITRE) och alla andra utskott med intresse för klimat, nettonollutsläpp, ren tillväxt och beskattning och ett behov av dialog.

Utifrån mina egna erfarenheter av många olika direktkontakter med parlamentet ser jag sådana kontakter inte bara som en institutionell plikt, utan som en hörnsten i våra relationer och själva grundvalen för en väl utformad och genomförd politik. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att fortsätta att delta i debatter och samverka med parlamentet och dess ledamöter i olika konstellationer inom mitt ansvarsområde. Jag åtar mig att ta på mig kommissionens roll i lagstiftningsförfarandet och bland annat delta i trepartsmöten mellan parlamentet, rådet och kommissionen på ett sätt som till fullo respekterar det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftnings och ramavtalet mellan våra två institutioner. Som opartisk medlare kommer jag att behandla parlamentet och rådet lika och lämna information och dokument i enlighet med detta, med respekt för deras institutionella rättigheter och skyldigheter i enlighet med EU-fördragen.

I enlighet med ramavtalet åtar jag mig också att göra mitt yttersta för att säkerställa att Europaparlamentets resolutioner inom mitt ansvarsområde besvaras inom tre månaders tid. I sina politiska riktlinjer åtog sig kommissionens tillträdande ordförande att ytterligare förstärka kommissionens samarbete i fråga om parlamentets artikel 225-resolutioner, genom att kommissionsledamöterna deltar i strukturerade dialoger om dessa resolutioner med parlamentets utskott. Jag åtar mig att säkerställa denna dialog inom mitt ansvarsområde. Som jag har visat genom mina många formella och informella kontakter med parlamentet så här långt kommer jag så långt det är möjligt att fortsätta att tacka ja till inbjudningar till möten och besvara brev och frågor från parlamentsledamöterna snarast. Det var viktigt både för mig personligen och för att vårt arbete skulle ge resultat att jag proaktivt samverkade med alla politiska grupper i Europaparlamentet före och under COP28-förhandlingarna samt i fråga om alla andra ärenden inom mitt ansvarsområde, och det kommer jag att fortsätta göra. Jag kommer att övervaka efterlevnaden och genomförandet av politiken inom mitt ansvarsområde och förmedla resultaten till relevanta ansvariga utskott i parlamentet.

Mina erfarenheter som vald ledamot i Nederländernas senat (2011–2017), därefter som finansminister, utrikesminister och vice statsminister, och nu som kommissionsledamot, har gjort mig mycket väl medveten om vikten av goda arbetsförbindelser och regelbundna kontakter. Därför har jag alltid sett till att proaktivt kontakta parlamentsledamöter, bygga upp förtroende och arbeta för att skapa brett stöd. Enligt mina erfarenheter bidrar sådana kontakter till att skapa lösningar, inte bara inom ramen för de ordinarie lagstiftningsförfarandena, och stärker det förtroende och den respekt som behövs i kristider eller inför viktiga politiska beslut, såsom hanteringen av covid-19-pandemin, stödet till Ukraina och hanteringen av konsekvenserna av Rysslands anfallskrig.

Om jag godkänns som kommissionsledamot är jag beredd på att det ibland också kommer att bli svårt för oss att finna lösningar och komma överens. Det är dock i stunder som dessa i politiken som öppna, förtroendefulla och respektfulla utbyten kan göra det möjligt att hitta gemensamma utgångspunkter. Min dörr står och har alltid stått öppen, och det gläder mig att många av er redan har fått uppleva att jag uppfyller det åtagande jag gav er för ett år sedan.

Under mottot om att arbeta tillsammans för Europa och att arbeta närmare EU-invånarna har kommissionens tillträdande ordförande inlett arbetet för att tillsammans med sitt kollegium öka och intensifiera kommissionens kontakter på lokal nivå och sprida dem till fler regioner. Jag stöder helt och fullt detta mål. Det faktum att Europaparlamentet är den enda institution som består av direktvalda företrädare från alla 27 medlemsstater ger den en unik roll. Jag åtar mig att regelbundet besöka medlemsstaterna och, när så är möjligt, bege mig ut i lokalsamhällena – städer, byar, landsbygdsområden och avlägsna områden – för att träffa invånarna, samt att därefter diskutera deras behov och mål tillsammans med er. Under sådana möten har jag haft några av de mest berikande och framåtblickande utbytena i mina tidigare roller i allmänhetens tjänst och i mitt nuvarande arbete som kommissionsledamot.

Dialog, respekt och en ärlig samarbetsanda är centrala för mig i min tjänst för det allmännas bästa. Jag förbinder mig att följa dessa ledord i mitt arbete i fråga om klimat, nettonollutsläpp, ren tillväxt och skattefrågor, och i andra frågor.

Frågor från utskottet för ekonomi och valutafrågor

Företagsbeskattning och bekämpning av skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt

3. Hur planerar du att stödja konkurrenskraften i EU genom skattepolitik, minska kostnaderna för att följa skattereglerna och skattetrycket, särskilt för mindre företag, samt fortsätta att bekämpa skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt? Vilken strategi har du i åtanke för att övervinna kravet på enhällighet i rådet när det gäller antagandet av gemensamma EU-initiativ för företagsbeskattning, såsom avdraget för en minskning av skattefordelen med lånefinansiering (Debra), det huvudkontorsbaserade skattesystemet (Hot) och regelverket för inkomstbeskattning (Befit), och förslag mot skatteflykt, såsom att bekämpa missbruk av skalbolag inom EU? Kommer du att lägga fram ett förslag för att se till att de digitala tillgångarna och valutorna inte blir ett verktyg för skatteundandragande eller skatteflykt?

Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att arbeta för att EU:s skatteinitiativ ska spela en avgörande roll för att stödja EU:s konkurrenskraft, välbefinnande och sociala rättvisa, samtidigt som jag fortsätter kampen mot skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt.

EU:s hållbara välbefinnande och konkurrenskraft står i förgrunden för Europeiska kommissionens politiska dagordning för de kommande åren. För att uppnå detta bör det bli enklare och snabbare att göra affärer i Europa, särskilt för små och medelstora företag. Därför kommer varje kommissionsledamot att få i uppdrag att minska den administrativa bördan och öka förenklingen. Jag planerar att driva denna agenda genom att prioritera det arbete som krävs för att förenkla och konsolidera EU:s befintliga regler för företagsbeskattning. En välfungerande inre marknad är nyckeln till vår konkurrenskraft, och det är viktigt att hålla jämna steg med utvecklingen hos konkurrerande globala marknader. I detta syfte kommer det att vara viktigt att vid behov ta itu med den fragmenterade bolagsskattelagstiftningen i EU. Jag kommer att fortsätta arbetet med reformen av företagsbeskattningen i enlighet med min uppdragsbeskrivning, i syfte att förenkla den rättsliga ramen och ta itu med hinder som begränsar våra företags möjligheter att expandera och dra största möjliga nytta av den inre marknaden.

Jag kommer att börja med att stresstesta EU:s nuvarande skatteregelverk för att identifiera och ta itu med inkonsekvenser, till exempel överlappningar, motsägelser och föråldrade regler, genom att bland annat utvärdera den befintliga lagstiftningen för att testa ändamålsenligheten, effektiviteten, relevansen, samstämmigheten och mervärdet med de nuvarande direktskattedirektiven. Hittills har kommissionen inlett utvärderingar av två direktiv på området direkt beskattning, nämligen direktivet mot skatteflykt (Atad) och direktivet om administrativt samarbete (DAC). Detta kommer att utgöra en del av en bredare agenda för att vid behov rensa upp i EU:s regelverk för direkt beskattning och åstadkomma större förenkling och minskning av bördan i linje med ordförandens åtagande att minska rapporteringsskyldigheterna med minst 25 % och med 35 % för små och medelstora företag i EU. Denna granskning av direktiven kommer att göra det möjligt att identifiera potentiella överlappningar men

även luckor och områden där lagstiftningen skulle kunna gynnas av tydligare formuleringar eller skärpta bestämmelser.

En bättre fungerande inre marknad handlar också om att skapa en ram för ett skattelandskap som är resilient mot skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Eftersom tekniken och omständigheterna ständigt utvecklas och erbjuder nya möjligheter till skatteflykt och skatteundandragande strävar jag efter att fortsätta att följa upp genomförandet och efterlevnaden av EU:s lagstiftning om direkt beskattning. En historisk milstolpe har varit den globala överenskommelsen om internationella skattereformer, genom vilken en global lägsta effektiv skattesats införs för stora företagsgrupper. Förutom att samla in skatteinformation är det viktigt att undanröja eller minska skattegap. I detta avseende kan EU stödja skattemyndigheter genom att utbyta bästa praxis och utveckla rigorösa metoder för att beräkna skattegap.

Det särskilda lagstiftningsförfarande som kräver enhällighet mellan medlemsstaterna är en viktig fråga i skapandet av EU:s skattepolitik. Det är fortfarande relevant för medlemsstaterna när det gäller att upprätthålla suveräniteten i frågor som direkt påverkar deras ekonomier och statskassar. Detta förklarar i sin tur medlemsstaternas motvilja mot utsikterna att anpassa rådets beslutsfattande i skattefrågor till omröstning med kvalificerad majoritet. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att göra mitt bästa för att fortsätta att uppnå resultat när det gäller förslag om företagsbeskattning genom lämplig samverkan med alla medlemsstater.

Det är värt att notera att flera viktiga förslag om direkta skatter godkändes enhälligt av medlemsstaterna under den föregående kommissionens mandatperiod, däribland direktiven om administrativt samarbete 7 (Digitala plattformar) och 8 (Transaktioner med kryptovalutor), direktivet om säkerställande av en global minimiskattenivå för multinationella företagsgrupper i unionen (Pelare 2) och senast direktivet om snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt (FASTER).

Förslaget om att ta itu med skattefördelar för lånefinansiering har inte diskuterats aktivt i rådet sedan 2022. Jag kommer att undersöka medlemsstaternas vilja att ompröva detta initiativ mot bakgrund av den primära konkurrenskraftsagendan för det nya mandatet och ambitionen att utveckla en spar- och investeringsunion. Dessutom kommer jag att arbeta med att identifiera innovativa lösningar för en enhetlig skatteram för EU:s finanssektor, i syfte att stödja ytterligare integration av finanssektorn, underlätta gränsöverskridande verksamhet samt främja digitalisering och innovation. Kommissionen har redan påbörjat en studie för att undersöka möjliga sätt att beskatta finanssektorn.

Initiativet Business in Europe: Förslaget om regelverket för inkomstbeskattning är ett långsiktigt projekt. Utvecklingen av en gemensam bolagsskatteram i EU har varit ett centralt mål i många år och kommer att fortsätta att vara en prioritering. Under de kommande åren kan vi behöva titta på detta förslag i ljuset av våra erfarenheter av den andra pelaren, som redan har börjat förändra det internationella skattelandskapet.

Jag är medveten om svårigheterna med att klassificera, värdera och förvalta kryptotillgångar. Detta kan innebära problem för skattemyndigheter som försöker beskatta dem rättvist och effektivt. Kommissionens avdelningar har samarbetat med medlemsstaterna för att underlätta och främja utbyte av erfarenheter och god praxis på detta område. Tillsammans med förordningen om marknader för kryptotillgångar (MiCA), som reglerar utgivare av kryptotillgångar och de som tillhandahåller kryptorelaterade tjänster, kommer direktivet om administrativt samarbete i fråga om beskattning (DAC 8) att öka skattetransparensen för transaktioner med kryptotillgångar och minska risken för skattebedrägeri, skatteundandragande och skatteflykt. Vi är beredda att undersöka dessa frågor närmare vid behov.

Överenskommelsen om den första och andra pelaren i OECD:s/G20:s inkluderande ramverk mot urholkning av skattebasen och överföring av vinster

4. Överenskommelsen om OECD:s andra pelare om en lägsta effektiv skattesats på 15 % innehåller undantag som kan lämna möjligheter till aggressiv skatteplanering. Vad kommer du att göra för att ta itu med företagens överföring av vinster och skadlig skattekonkurrens inom EU och gentemot tredjeländer, med tanke på undantagen i det globala skatteavtalet? Har kommissionen för avsikt att lägga fram ett förslag ifall tillräckligt många länder inte ratificerar den multilaterala konventionen (MLC) inom ramen för överenskommelsen om den första pelaren?

Att stävja aggressiv skatteplanering av stora företagsgrupper är ett centralt mål för överenskommelsen om den andra pelaren och återspeglas tydligt i OECD:s modellregler och EU:s direktiv om den andra pelaren. Dessa regler är en del av en omfattande reform som syftar till att sätta fart på konkurrensen om bolagsskattesatser genom att

etablera en miniminivå för beskattning på global nivå.

Enligt färskas uppgifter från OECD ([The Global Minimum Tax and the taxation of MNE profit OECD](#)), kommer den andra pelaren att generera uppskattade intäktsvinster på 155–192 miljarder US-dollar per år (baserat på uppgifter för perioden 2017–2020). Omkring två tredjedelar av dessa vinster förväntas komma direkt från minimiskatten, men omkring en tredjedel av dessa vinster förväntas uppstå indirekt genom minskad vinstförflyttning.

Få skulle för fem år sedan ha trott att en global överenskommelse om att säkerställa en effektiv minimibeskattnings av multinationella företag var möjlig. Dessa undantag var en väsentlig del av det överenskomna kompromisspaketet. Syftet med undantaget för verklig verksamhet är att ta hänsyn till situationer där risken för aggressiv praxis är begränsad på grund av den höga förekomsten av verklig verksamhet. Avtalet innehåller redan en stegvis minskningsplan och har förhandlats fram med stor omsorg.

Nu är det viktigt att uppmuntra så många jurisdiktioner som möjligt att genomföra den andra pelaren. Kommissionen har arbetat för att främja den andra pelaren i olika forum (OECD, FN osv.). Det förväntas att omkring 90 % av de multinationella företagen inom tillämpningsområdet kommer att omfattas av den nya minimiskatten senast 2025, baserat på de jurisdiktioner som har genomfört eller meddelat att de kommer att genomföra den. Detta är dock inte tillräckligt för att bevara systemets integritet. I stället är den viktigaste parametern att säkerställa att den så kallade säkerhetsmekanism-regeln (regeln om kompensation för bortfall i skattebetalning – UTPR) från och med 2025 fångar upp skattebetalare i jurisdiktioner som inte tillämpar den och leder till att de lågbeskattade jurisdiktionerna beskattas. Detta är den avgörande komponenten i den andra pelaren, som kan säkerställa att reglerna inte kommer att vara till nackdel för de jurisdiktioner som tillämpar dem.

Mot denna bakgrund kommer jag att fortsätta att uppmuntra alla deltagande jurisdiktioner att genomföra reglerna/bestämmelserna eller att snabbt börja samarbeta i ett effektivt informationsutbyte, för att göra det möjligt för dem som har anslutit sig att tillämpa den andra pelaren. Det kommer att vara avgörande att reglerna tillämpas på ett enhetligt och samordnat sätt. Alla insatser som nyligen gjorts inom OECD och det inkluderande ramverket går i denna riktning. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att samarbeta med alla viktiga aktörer, särskilt Förenta staterna. Slutligen, om reglerna kringgås, till exempel om rapporteringen är felaktig eller till och med bedräglig, måste medlemsstaterna använda sina bedömnings- och verkställighetsbefogenheter för att garantera att den andra pelaren kan fungera smidigt.

Jag vill också påpeka att kommissionen utöver den andra pelaren fortsätter sina bredare insatser för att ta itu med aggressiv skatteplanering, till exempel genom Unshell-förslaget, som har behandlats i rådet sedan 2021.

När det gäller den första pelaren inser jag det akuta behovet av en rättvis och ändamålsenlig beskattning av den digitala ekonomin. De nuvarande internationella skattereglerna utformades för företag med fysisk närvaro och fångar inte upp det värde som skapas genom digitala affärsmodeller på ett tillfredsställande sätt. Kommissionen har varit en stark anhängare av OECD:s arbete, som har fått sitt mandat av G20:s inkluderande ramverk, eftersom en multilateral lösning är bättre än en spridning av nationella lösningar. Omkring 140 jurisdiktioner anslöt sig till detta mål från början, och jag stöder det personligen.

OECD:s multilaterala konvention är färdig och är inte längre föremål för diskussion. Vi måste nu nå en överenskommelse om B-belopp (en förenkling av vissa regler för internprissättning) för att frigöra hela paketet. Det är en svår uppgift, vilket framgår av de upprepade senareläggningarna av avtalet. Men mot bakgrund av det som redan har uppnåtts är det inte omöjligt.

Jag kommer att fortsätta att vara helt engagerad i en multilateral strategi för digital beskattning. Det skulle ligga i världssamfundets intresse att säkra en snabb och samordnad lösning inom den första pelaren. Kommissionens avdelningar med ansvar för beskattning spelar en aktiv roll i diskussionerna om FN:s framtida ramkonvention om internationellt skattesamarbete, som med största sannolikhet kommer att ha en bred räckvidd.

Slutligen får vi inte glömma det viktiga arbete som utförts i uppförandekodsgruppen för företagsbeskattning när det gäller EU:s förteckning över icke-samarbetsvilliga jurisdiktioner på skatteområdet. Detta återspeglar kommissionens ambition att främja internationella standarder för god förvaltning på skatteområdet globalt. Tack vare detta arbetsflöde har 160 skadliga skattesystem i över 60 länder ändrats eller upphävts. Kommissionen går i spetsen för att föreslå ändringar av EU:s listningskriterier, som måste fortsätta att utvecklas, för att anpassa sig till nya utmaningar. Jag inser behovet av att fortsätta kampen mot skattefusk och är redo att arbeta för mer global samordning på detta område.

Miljöbeskattning

5. Vad gäller dina ansvarsområden för klimat och beskattning, hur kommer du att utnyttja beskattningen för att driva på klimatmålen och vilka initiativ kommer du att ta fram för att bedöma energiskattepolitiken? Kommer du att lägga fram ett nytt förslag till energiskattedirektiv som tar hänsyn till förslagen i Draghis rapport? Hur planerar du att sammanjämka målet att minska utsläppen med 90 % senast 2040 inom ramen för de pågående förhandlingarna i rådet om översynen av energiskattedirektivet? Kommer du under denna mandatperiod att föreslå åtgärder för att beskatta luftfart och sjöfart mer effektivt?

Jag är fast övertygad om att beskattning är ett centralt prissättningsinstrument för att driva på klimatmålen. Det har potential att fungera som en katalysator för förändring och uppmuntra enskilda personer och företag att göra mer hållbara val. För närvarande är dock EU:s miljöskatter inte harmoniserade, vilket leder till en splittrad miljö- och koldioxidbeskattning i de olika medlemsstaterna. Denna brist på samstämmighet skapar förvirring och undergräver ändamålsenligheten i vår klimatpolitik. Om jag godkänns som kommissionsledamot med ansvar för beskattning och klimatfrågor kommer jag att vara väl lämpad att utnyttja de tillgängliga verktygen och säkerställa anpassningen mellan skattepolitiken och klimatmålen. För att ta itu med denna fråga strävar jag efter att föra diskussioner med medlemsstaterna om en mer balanserad och konsekvent strategi för miljöbeskattning. I samarbete kan vi skapa mer lika villkor och se till att alla medlemsstater befinner sig i linje med vår gemensamma klimat- och miljöpolitik. Det finns till exempel utrymme för att öka användningen av miljöskatter för att säkerställa tillämpningen av principen om att förorenaren betalar.

Beskattning av energiprodukter och elektricitet i EU inkluderar skatter som inte omfattas av energiskattedirektivet. I Draghirapporten påpekas att energiskatter är en del av ett större system med avgifter och nätkostnader. Jag är väl medveten om hur energipriserna påverkar EU-industrins konkurrenskraft och är oroad över deras inverkan på företag och hushåll. Jag kommer att reflektera över rekommendationerna i Draghirapporten, inklusive lösningar som bygger på samarbete mellan medlemsstaterna för att stärka den inre marknaden och se till att skatter och avgifter inte inverkar negativt på energipriserna och EU-industrins konkurrenskraft, samtidigt som jag stöder målen för ren omställning, tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder.

Den föreslagna översynen av energiskattedirektivet, den sista delen av 55 %-paketet som ännu inte antagits och som för närvarande behandlas i rådet och Europaparlamentet, syftar till att modernisera detta ramverk genom att anpassa det till EU:s klimat- och energimål. En viktig aspekt är införandet av ett rangordningssystem där mer förorenande produkter beskattas hårdare, vilket främjar användningen av renare energi, och införandet av nya produkter som ammoniak och väte. För att ytterligare främja användningen av el skulle medlemsstaterna kunna minska beskattningen av el som levereras till elfordon, flygplan eller fartyg (på land) till noll. Översynen kommer också att modernisera skattesatsernas struktur, begränsa utrymmet för nationella skattebefrielser och skatteundantag som möjliggör sänkningar under minimiskattesatserna, och säkerställa en större harmonisering inom EU, samtidigt som medlemsstaternas förmåga att generera intäkter bevaras. Översynen av energiskattedirektivet kommer att hjälpa EU att uppnå sina utsläppsminskningmål genom att främja användningen av mer hållbara eller förnybara bränslen och samtidigt stödja en konkurrenskraftig, socialt rättvis och hållbar tillväxt i EU. Energikrisen underströk EU:s beroende av fossila bränslen från tredjeländer. Det reviderade energiskattedirektivet kommer att vara centralt för att stödja övergången från dessa importerade energikällor till energi som kan produceras i EU, t.ex. förnybar energi, vilket gör EU mindre känsligt för internationella marknadschocker som hänger samman med leveranser från tredjeländer och mindre beroende av externa energikällor.

Kommissionen kommer att fortsätta att arbeta tillsammans med rådet för att nå en kompromiss, samtidigt som man strävar efter att garantera en hög ambitionsnivå. Antagandet av det reviderade energiskattedirektivet kan bidra till att uppnå målet att minska nettoutsläppen med 90 % senast 2040.

När det gäller beskattning inom luftfarts- och sjöfartssektorerna kommer jag inte att sticka under stol med den vikt jag lägger vid åtgärder inom dessa sektorer. För att bevara den europeiska ekonomins konkurrenskraft överlag måste vi se till att alla sektorer strävar efter att uppnå våra globala utsläppsminskningmål. Annars kommer bördan att bli för stor för dem som inte är undantagna. Syftet med förslaget till översyn av energiskattedirektivet är att ta bort det obligatoriska undantaget för flygbränslen och marina bränslen. Denna ändring bör göra det möjligt att differentiera skattesatserna per bränsle beroende på deras miljöprestanda. Det skulle ge hållbara flygbränslen och hållbara och avancerade fartygsbränslen en fördel jämfört med fossila bränslen och bidra till att öka investeringarna i produktion och leverans av hållbara transportbränslen i Europa. Detta har visat sig vara ett politiskt känsligt ämne för vissa medlemsstater. Åtgärder på internationell nivå är avgörande. När det gäller luftfartssektorn stöder kommissionen starkt initiativ såsom arbetsgruppen för globala solidaritetsavgifter (*Global Solidarity Levies Task*

Force) och systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp från internationell luftfart under överinseende av Internationella civila luftfartsorganisationen (Icao). Vi förväntar oss att Icao har ett system för flygningar utanför EES som säkerställer faktiska utsläppsminskningar. För detta ändamål bör särskild uppmärksamhet ägnas åt den kommande Icao-församlingen 2025. I annat fall bör kommissionen föreslå att utsläppshandelssystemet utvidgas till att omfatta avresande flyg, vilket redan anges i EU-lagstiftningen för att garantera att alla sektorer av ekonomin bidrar till klimatneutralitet 2050. Kommissionen stöder också antagandet av en ambitiös prissättningsmekanism för växthusgaser för sjöfartssektorn under överinseende av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Samtidigt sätter EU:s utsläppshandelssystem redan ett pris på koldioxidutsläpp från flyg- och sjötransporter, samtidigt som det hanterar risken för skatteundandragande.

När det gäller persontransporter tillämpas för närvarande ofta nollskattesatser för mervärdesskatt, särskilt för internationella luft- och sjötransporter, oavsett deras miljöpåverkan. Samtidigt som man erkänner behovet av att förena hållbara transporter med konnektivitet och överkomlighet är beskattningen av luftfartssektorn en del av en bredare reflektion som kommissionen har inlett om mervärdesskattens framtid. Diskussionen omfattar också särskilda ordningar för mervärdesskatt, inklusive de som gäller för resebyråer och persontransportföretag, vilket lyfts fram i Enrico Lettas rapport om den inre marknaden.

För att komplettera insatserna för att minska koldioxidutsläppen inom industrin finns det också utrymme för att bättre utnyttja skattepolitiska verktyg för att hantera förlusten av biologisk mångfald och miljöförstöring. Den relativa bristen på framsteg när det gäller miljöskatter innebär att konsumenterna för närvarande köper för många förorenande produkter och inte byter till renare alternativ, t.ex. återvunna produkter, där det skulle vara ekonomiskt effektivt och socialt önskvärt. På samma sätt kan rena företag misslyckas med att skaffa finansiering, medan förorenande företag drar nytta av ineffektivt låga kapitalkostnader. Kommissionens avdelningar arbetar med att identifiera politiska brister. Därför är det för tidigt att binda sig för specifika politiska instrument – vare sig det handlar om icke-bindande åtgärder såsom rekommendationer eller mer ambitiösa åtgärder, till exempel att införa EU-miniminivåer för andra miljöskatter än energiskatter – men jag kan åta mig att satsa mer beslutsamt på marknadsbaserade åtgärder för att hantera miljöfrågorna på ett mer heltäckande sätt.

Sammanfattningsvis kommer beskattningen att vara avgörande för att uppnå EU:s klimatmål. Jag kommer att samarbeta nära med er, kommissionens avdelningar och medlemsstaterna för att nå en balans som återspeglar både våra miljöambitioner och våra medborgares ekonomiska behov samtidigt som vår industris konkurrenskraft garanteras.

Frågor från utskottet för miljö, folkhälsa och livsmedelssäkerhet

6. Vad kommer du, som en del av EU:s klimatdiplomati, att göra för att säkerställa gemensamma insatser från alla parter, särskilt stora och framväxande ekonomier, för att trappa upp åtgärderna i syfte att uppnå Parisavtalets långsiktiga mål? Vilka är dina prioriteringar för COP29? Vilka konkreta åtgärder kommer du att föreslå för att följa upp överenskommelsen från COP28 för att ställa om från fossila bränslen inom energisektorn? Enligt din uppdragsbeskrivning kommer du att utarbeta en EU-ram för att fasa ut subventionerna till fossila bränslen. Hur tänker du genomföra denna ram för att uppfylla det krav som fastställs i det åttonde miljöhandlingsprogrammet, och samtidigt trygga energiförsörjningen och minska beroendet?

Huvudmålet för **EU:s klimatdiplomati** är att stimulera ambitioner och investeringar. Vi vill uppmuntra våra partnerländer att fastställa och uppnå högt ställda klimatmål som ligger i linje med målen i Parisavtalet. EU:s egna framgångsrika insatser för att minska utsläppen innebär att vi i dag bara står för 6 % av de globala utsläppen. Att ta itu med de övriga 94 procenten för att skydda vårt klimat och vår planet är avgörande. Den kommande uppdateringen av ländernas nationellt fastställda bidrag kommer att vara avgörande för genomförandet av överenskommelsen från COP28 i Förenade Arabemiraten och den globala översyn som man enades om i Dubai. Under COP30 i Brasilien och därefter kommer jag, med hjälp av andra ledamöter i kommissionskollegiet, att bidra till att fastställa vår globala klimat- och energivision.

Konkret kommer jag att främja koldioxidprissättning som en väsentlig del av en bredare policymix för att uppnå målen i Parisavtalet. Det kan skapa marknadsvillkor som förbättrar affärsnyttan med utfasning av fossila bränslen och påskyndar omställningen samtidigt som det genererar intäkter som kan återinvesteras i utfasning av fossila bränslen och omställningen. Global koldioxidprissättning kommer också att bidra till att skapa lika villkor för företag. EU:s utsläppshandelssystem är en förebild för många blivande system för koldioxidprissättning. Sedan det lanserades 2005 har det bidragit till att minska utsläppen av växthusgaser med över 47 % inom de sektorer som omfattas. Vi vill dela med oss av vår erfarenhet och kunskap för att uppmuntra fler länder att genomföra en ändamålsenlig politik för koldioxidprissättning. Därför vill jag stärka vårt engagemang för att stödja partner i

upprättandet av kraftfulla prissättningar och marknader för koldioxid som en del av en bredare klimat- och energipolitisk mix, med utgångspunkt i befintligt samarbete. Den nyligen inrättade **arbetsgruppen för internationell koldioxidprissättning och koldioxidmarknadsdiplomati** (*Task Force on international carbon pricing and carbon markets diplomacy*) som jag tog initiativ till har potential att fungera som en katalysator för förändring för de 94 % av utsläppen som nämndes tidigare. Precis som för EU kan prissättning av koldioxid vara den mest verkningsfulla åtgärd de kan vidta. Intresset finns, eftersom ett växande antal länder, däribland de flesta G20-länder, genomför eller utforskar politik för koldioxidprissättning, även som svar på mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen. Hittills finns redan 75 koldioxidprissättningsinstrument som täcker 24 % av de globala utsläppen. Denna politik omsätts dock ofta i låga ambitioner, låga priser och begränsad täckning, samtidigt som vissa stora utsläppskällor fortfarande släpar efter.

Förutsättningen för alla meningsfulla samtal med andra stora och nya utsläppskällor är att EU:s egna klimatåtgärder är föredömliga och framgångsrika. **EU:s internationella trovärdighet vilar på våra inhemska åtgärder**, inklusive 55 %-åtgärderna, samt den vision vi gav genom att lägga fram en rekommendation för 2040. Att visa att dessa åtgärder fungerar underlättar ett nationellt politiskt samförstånd i andra länder. Stora ekonomier och framväxande ekonomier kan också skapa en gynnsam lagstiftningsmiljö och incitament för att även få näringslivet och allmänheten att vilja påskynda den gröna omställningen och få till stånd hållbara investeringsbeslut. Och vi främjar sådana åtgärder på alla politiska nivåer med många länder genom G7 och G20, liksom bilaterala gröna allianser, gröna partnerskap, högnivådialoger, partnerskap för en rättvis energiomställning och framtida partnerskap för ren handel och rena investeringar. Vi använder också plurilaterala processer som G7-agendan för utfasning av fossila bränslen, klimatklubben och ministermötet om ren energi. Vi kommer att fortsätta att hjälpa partner, även ekonomiskt, att undersöka möjligheterna till konkreta lösningar som är anpassade till deras specifika förhållanden. Slutligen utnyttjar vi också aktivt vår grannskapspolitik, vår handelspolitik och våra internationella partnerskap på ett sätt som stöder den gröna omställningen. Samtidigt måste vi fortsätta att stödja länder och samhällen som är särskilt sårbara för klimatförändringarna och som i dag inte bidrar särskilt mycket till de globala utsläppen. Det ligger också i vårt eget intresse: i en starkt sammanlänkad värld kan anpassning till och uppbyggnad av resiliens mot klimatförändringar bidra till att hantera risken för störningar i handelsvägar och globala leveranskedjor (inbegripet livsmedel) och bidra till EU:s säkerhet, resiliens och stabilitet.

Mina **prioriteringar för COP29** enligt överenskommelse med medlemsstaterna genom Ekofinrådets slutsatser av den 8 oktober och miljørådets slutsatser av den 14 oktober om COP29 är att i) uppnå ett ambitiöst och uppnåeligt resultat när det gäller det nya kollektiva kvantifierade målet om klimatfinansiering, ii) slutföra förhandlingarna om vägledning för att genomföra artikel 6 i Parisavtalet om internationella koldioxidmarknader, iii) på nytt bekräfta det globala åtagandet att genomföra samförståndet från Förenade Arabemiraten och lägga grunden för nästa omgång av nationellt fastställda bidrag, iv) öka anpassningsåtgärderna för klimatförändringarnas effekter och v) uppmana alla parter att lämna in de första tvåårsrapporterna om transparens före årets slut.

När det gäller **uppföljningen av COP28** kommer jag att uppmuntra våra internationella partner, i synnerhet dem med stora utsläpp, att lägga fram ambitiösa nationellt fastställda bidrag 2025 som bygger på resultaten från den globala översynen av energiomställningen. Jag kommer att skraddarsy vårt politiska, tekniska och ekonomiska stöd för att underlätta utvecklingsländernas omställning till ren energi och en ambitiös industriell utfasning av fossila bränslen.

När det gäller **subventioner till fossila bränslen** är en viktig åtgärd för att minska dessa på ett enhetligt sätt att komma överens om översynen av energiskattedirektivet. Jag kommer därför att fortsätta att arbeta med medlemsstaterna för att snabbt finna en gemensam grund för en överenskommelse. Jag kommer också outtröttligt att samarbeta med medlemsstaterna, eftersom behörigheten att fasa ut dessa subventioner ligger hos de nationella regeringarna. Vidare kommer jag att arbeta för att dela med mig av bästa praxis och skapa så mycket insyn i dessa subventioner som möjligt för att öka trycket, oavsett om det sker genom genomförandet av medlemsstaternas nationella energi- och klimatplaner eller genom översynen av styrningsförordningen. Med detta sagt har jag uppfyllt mitt åtagande vid min första utfrågning i parlamentet för ett år sedan att skapa en inventering på EU-nivå, och jag kommer att fortsätta att arbeta med detta tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder. Parallellt med detta erbjuder den europeiska planeringsterminen och eventuellt det framtida samordningsverktyget för konkurrenskraft möjligheter att ge medlemsstaterna ytterligare vägledning om hur de ska prioritera detta. Slutligen inför vi andra politiska åtgärder som kommer att sätta ett pris på de negativa effekterna av fossila bränslen, särskilt EU:s nya utsläppshandelssystem för byggnader, vägtransporter och ytterligare sektorer (ETS2), tillsammans med den nya Sociala klimatfonden för att stödja dem som är sårbara för energi- och transportfattigdom.

Syftet med att ta bort subventionerna till fossila bränslen är att göra omställningen mer kostnadseffektiv och lättare

att genomföra. Det kommer att säkerställa energitrygghet och minska beroendet och frigöra nödvändiga resurser för investeringar i koldioxidnsål kapacitet. Om oron är att avskaffandet av subventionerna till fossila bränslen på ett otillbörligt sätt kan påverka hushåll med lägre inkomster håller jag med om att detta måste åtgärdas, till exempel genom medlemsstaternas socialpolitik. Det effektivaste sättet är ofta att kompensera hushållen eller hjälpa dem att genomföra omställningen, inte att behålla subventionerna till fossila bränslen.

7. Vilka konkreta åtgärder kommer du att vidta för att säkerställa ett effektivt och snabbt genomförande av EU:s klimatram fram till 2030 och uppnåendet av de mål som fastställs i den? Vilken roll ser du för den rena industriella given i detta sammanhang? Vad anser du om den riktade ändringen av förordningen om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från personbilar och lätta nyttofordon som nämns i din uppdragsbeskrivning? Hur kommer du att se till att EU:s lagstiftnings- och finansieringsinstrument, till exempel Sociala klimatfonden och Fonden för en rättvis omställning, stöder en rättvis omställning till en klimatneutral ekonomi? Vilka särskilda åtgärder kommer du att vidta, särskilt när det gäller EU:s nya utsläppshandelssystem, för att säkerställa att utsatta grupper skyddas mot höjda energipriser, till exempel genom att övervaka att de nationella sociala klimatplanerna och de nationella intäkterna från det nya utsläppshandelssystemet används korrekt?

Uppdateringen av de **nationella energi- och klimatplanerna** är en viktig process där medlemsstaterna fastställer hur de ska möjliggöra ett snabbt genomförande av 55 %-paketet och bidra till att mobilisera de investeringar som behövs. Jag kommer att intensifiera kontakterna med medlemsstaterna för att se till att de slutför sina nationella planer så snart som möjligt. Jag avser att ha ett nära samarbete med medlemsstaterna i genomförandet av deras nationella planer, bland annat genom att samarbeta med industrin och arbetsmarknadens parter och organisera diskussioner om hur viktiga hinder för omställningen kan undanröjas. Mitt mål kommer att vara att underlätta samarbete och utbyte av bästa praxis om praktiska lösningar för att påskynda omställningen och samtidigt främja konkurrenskraften och stödja de mest utsatta. Jag kommer att hålla Europaparlamentet nära informerat genom regelbundna utbyten.

Klimatmålet för 2040, för vilket kommissionen snart kommer att lägga fram ett lagstiftningsförslag för att på ett riktat sätt ändra den europeiska klimatlagen, kommer att ge investerare större och långsiktig säkerhet, för att stödja de beslut som nu fattas om tillverkningsanläggningar, infrastruktur eller kompetens, och därigenom också bidra till att påskynda åtgärder och uppnåendet av målen för 2030.

Den rena industriella given kommer att inriktas på att stärka EU-industrins konkurrenskraft och samtidigt påskynda EU:s utfasning av fossila bränslen. Vi kommer att arbeta med en uppsättning initiativ för att förenkla de administrativa processerna för att fasa ut fossila bränslen inom industrin, upprätta en ram för att utveckla ledande marknader och mobilisera privat finansiering för omställningen. Vi kommer att ta fram åtgärder, särskilt när det gäller överkomliga energipriser, för att ta itu med en av EU:s viktigaste konkurrensnackdelar, samt en rättsakt om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin med fokus främst på energiintensiva industrier och partnerskap för ren handel och rena investeringar med fokus på våra förbindelser med partnerländer.

För att uppnå EU:s mål om en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030 jämfört med 1990 och målet om klimatneutralitet senast 2050, som fastställs i den europeiska klimatlagen, krävs ambitiösa strategier och åtgärder för att säkerställa en snabb och tillräcklig minskning av utsläppen från alla sektorer, inklusive en betydande andel från byggnader och transporter. I detta sammanhang fastställs i **normerna för koldioxidutsläpp för nya personbilar och skåpbilar** successivt skärpta mål för koldioxidutsläpp som når ett 100-procentigt minskningsmål från och med 2035. I de politiska riktlinjerna anges följande: *För att uppnå klimatneutralitet till 2050 kommer det att krävas ett brett spektrum av innovativ teknik inom exempelvis mobilitet och energi. Som exempel kan nämnas att klimatneutralitetsmålet för bilar 2035 skapar förutsägbarhet för investerare och tillverkare. För att komma dit krävs en teknikneutral strategi där e-bränslen ingår, genom en begränsad ändring av förordningen under den planerade översynen.* Detta bekräftas också ytterligare i min uppdragsbeskrivning. Kommissionen kommer därför att arbeta med denna begränsade ändring som en del av den översyn som planeras 2026. Detta arbete kommer också att beakta behovet av e-bränslen inom andra sektorer, där det inte finns några andra tekniska alternativ, såsom flyg- och sjötransporter, med beaktande av deras beräknade brist, deras energiintensiva produktionsprocess och deras beräknade kostnader.

Vår **ram för en rättvis omställning** måste lämna sig för nästa steg i klimatomställningen härifrån till 2030 och sedan till 2040 och därefter. Den första prioriteringen kommer att vara att se till att resurserna från NextGenerationEU och den nuvarande budgeten används. EU har en övergripande finansieringsram, bland annat med sammanhållningspolitiska fonder, särskilt Fonden för en rättvis omställning, och faciliteten för återhämtning och resiliens. Detta kommer att stärkas ytterligare genom införandet av Sociala klimatfonden. Vi kommer att samarbeta för en enklare, mer fokuserad och lyhörd långsiktig budget som återspeglar EU:s strategiska

prioriteringar och vår ambition att bli en investeringskommission. Även om jag inte kan föregripa nästa fleråriga budgetram välkomnar jag ordförandens åtagande att förutse en betydande ökning av finansieringen för en rättvis omställning. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att se till att en sådan ökning kommer att inriktas på utsatta arbetstagare, företag och medborgare och de territorier som står inför de svåraste omställningsproblemen. Alla bör dra nytta av de möjligheter som omställningen erbjuder och ingen får lämnas utanför. Genom samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap kommer vi att se till att Sociala klimatfonden ger ökad finansiering innan det nya systemet för handel med utsläppsrätter för byggnader, vägtransporter och andra sektorer (ETS2) lanseras. Kommissionen kommer att samarbeta med medlemsstaterna om de nationella sociala klimatplanerna för att säkerställa att resurser går till att stödja utsatta hushåll, utsatta mikroföretag och utsatta transportanvändare.

När det gäller förberedelserna för Sociala klimatfonden samarbetar vi sedan 2023 med en särskild grupp av experter från medlemsstaterna för ett snabbt och effektivt införande. Tio medlemsstater drar för närvarande nytta av kommissionens instrument för tekniskt stöd för att få hjälp med att uppskatta effekterna av det nya systemet för handel med utsläppsrätter, definiera sårbara grupper och identifiera skraddarsydda åtgärder och investeringar för sina framtida planer. Jag kommer att stödja verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap i att informera Europaparlamentet om genomförandet av Sociala klimatfonden. Inom ramen för den sociala klimatdialogen kan Europaparlamentets behöriga utskott bjuda in kommissionen två gånger per år för att diskutera de inlämnade sociala klimatplanerna, kommissionens bedömning, uppnåendet av delmål och mål samt betalningar.

När det gäller användningen av medlemsstaternas intäkter från det nya utsläppshandelssystemet kommer vi att övervaka att de till fullo används för klimatåtgärder och sociala åtgärder enligt det reviderade direktivet om handel med utsläppsrätter.

Jag kommer att intensifiera kontakterna med medlemsstaterna för att fastställa hur man kan övervinna flaskhalsar och erbjuda möjligheter till en rättvis omställning. Jag kommer att stärka sättet att hantera frågor om en rättvis omställning vid översynen av styrningsförordningen. Jag kommer att arbeta för att se till att en rättvis omställning är inbyggd i vår stödpolitik för utfasning av fossila bränslen och jag kommer att samarbeta med mina kolleger i kommissionen för att se till att den rättvisa omställningen främjar arbetstillfällen av hög kvalitet och att de varor och tjänster som våra små och medelstora företag och hushåll behöver för omställningen är tillgängliga och överkomliga.

8. Vilka specifika nya åtgärder planerar du att föreslå som en möjliggörande ram för att stödja uppnåendet av det nya 2040-målet, och hur kommer du att utforma EU:s klimatstruktur efter 2030 på ett enkelt, rättvist och kostnadseffektivt sätt med tillräckliga ekonomiska resurser? Hur kommer du att se till att alla sektorer i ekonomin bidrar på ett rättvist och vetenskapligt baserat sätt? Hur ser du på den framtida utvecklingen av EU:s utsläppshandelssystem? Vilka konkreta planer skulle du ha för att främja koldioxidupptag, både permanenta och landbaserade, utöver djupgående och varaktiga utsläppsminskningar? Vad anser du om att fastställa unionsmål för koldioxidupptag, inbegripet ett separat mål för permanenta koldioxidupptag som en del av målet för 2040? Vilka konkreta åtgärder – lagstiftningsåtgärder eller andra åtgärder – och vilka nya EU-resurser, som en del av den nya europeiska klimatanpassningsplanen, skulle du vilja föreslå för att öka resiliensen i EU:s samhälle, inbegripet utsatta grupper, ekosystem och ekonomi, och bättre anpassa sig till klimatrisker? Hur kommer du att se till att anpassningen systematiskt beaktas i varje sektorspolitik inom EU?

Kommissionen kommer inom kort att lägga fram ett lagstiftningsförslag om att klimatmålet för 2040 ska skrivas in i den europeiska klimatlagen. Ett ambitiöst mål för 2040 måste gå hand i hand med nödvändiga villkor, såsom en rättvis omställning för människor, lägre energipriser, en förbättring av elnätet osv. Den rena industriella givnen kommer att vara den första möjligheten att ta itu med de möjliggörande villkoren och säkerställa att klimatambitioner och industriell konkurrenskraft kan gå hand i hand.

När målet väl har nåtts kommer kommissionen att kunna lägga fram förslag för **den klimatpolitiska ramen efter 2030**. Jag kommer att se till att EU håller kursen, bygger vidare på den övergripande politiska ram vi redan har, drar lärdom av det förflutna och ser till att den är redo för 2040. När vi närmar oss klimatneutralitet vet vi att alla sektorer måste bidra och att många olika typer av teknik behövs. Vi behöver den tydlighet som ges genom 2040-målet för att fastställa politik och tillhandahålla långsiktig säkerhet för investeringsbeslut, vilket också kommer att bidra till att uppnå våra mål för 2030. Jag kommer att samarbeta med mina kolleger för att göra det möjligt att uppnå målet för 2040 med en ren industriell giv och se till att privata investeringar mot våra gemensamma mål om en konkurrenskraftig och koldioxidfri EU-ekonomi kan få tillräcklig hävstångseffekt och minskad risk genom EU-åtgärder. Vi måste investera i människor, kompetens och en rättvis omställning och använda klimatpolitiken för

att öka människors välbefinnande. Koldioxidprissättning via utsläppshandelssystemet på EU-nivå är avgörande för kostnadseffektiva begränsningsåtgärder och som ett finansieringsverktyg som genererar intäkter för innovation samt för att stödja åtgärder som gynnar de mest utsatta grupperna. Kort sagt, väl utformad koldioxidprissättning tar upp både miljömässiga, ekonomiska och sociala mål. Detta måste kompletteras med sektorspecifika åtgärder, till exempel inom energi-, transport- eller marksektorn, och med en större möjliggörande politisk ram som sätter de sektorspecifika behoven i omställningen i centrum.

Kommissionen grundar sina klimatpolitiska förslag och rekommendationer på grundliga konsekvensbedömningar i full överensstämmelse med sina krav på bättre lagstiftning. Råden från det europeiska vetenskapliga rådgivande organet för klimatförändringar beaktas också på vederbörligt sätt. Låt mig understryka att dessa analyser använder sig av de mest avancerade ekonomiska analysverktygen, som också används i stor utsträckning i den vetenskapliga litteraturen och som gör det möjligt att helt täcka EU:s ekonomi och dess olika sektorer, vilket nyligen illustrerades i den konsekvensbedömning av klimatmålet 2040 som kommissionen offentliggjorde i februari. Detta säkerställer att kommissionens politiska beslut om de olika sektorernas roll är, och kommer att förbli, grundade på en djupgående analys som bygger på ett vetenskapligt tillvägagångssätt, som gör det möjligt att utforma politiska paket som kan uppnå våra mål på ett kostnadseffektivt, rättvist och effektivt sätt. I denna strävan kommer jag att förbli öppen för en uppriktig och transparent dialog med alla sektorer för att uppnå våra klimatmål på ett balanserat och kostnadseffektivt sätt.

I synnerhet när det gäller **EU:s utsläppshandelssystem** ska översynen av direktivet om handel med utsläppsrätter och av beslutet om reserven för marknadsstabilitet genomföras 2026. Kommissionen kommer särskilt att överväga om avfallshantering ska inkluderas i EU:s utsläppshandelssystem från och med 2028 och om, hur och när man ska integrera upptag och ge incitament för användning av avskilt kol i produkter, t.ex. förnybara bränslen.

Översynen 2026 kommer att fastställa utsläppshandelssystemets täckning av internationella flygningar från och med januari 2027 och möjligheten att utvidga täckningen inom sjötransporten. Översynen kommer att åtföljas av en utvärdering (dvs. en evidensbaserad och bakåtblickande bedömning) av direktivet om handel med utsläppsrätter och beslutet om reserven för marknadsstabilitet. Vi kommer också att undersöka om EU:s utsläppshandelssystem behöver anpassas till målet för 2040. Riktningen med EU:s utsläppshandelssystem som en hörnsten i EU:s klimatpolitik är uppenbar.

Jag kan inte nog betona att minskningen av utsläppen på ett djupgående och hållbart sätt måste förbli vår prioritering. Samtidigt finns det fördelar med att ge industrin större säkerhet om hur **viktiga permanenta koldioxidupptag** är för att uppnå EU:s klimatmål för 2040. Vi kommer att bedöma den bästa uppsättningen strategier för att tillhandahålla incitament för både utsläppsminskningar och koldioxidupptag i den politiska ramen för 2040. Det kommer att krävas en effektiv politik för koldioxidupptag för att uppnå en nettominskning av växthusgasutsläppen på 90 % till 2040 och klimatneutralitet till 2050, vilket tydligt framgår av meddelandet och den åtföljande konsekvensbedömningen. Jag kommer att se till att denna politik har införts i slutet av min mandatperiod, samtidigt som jag tillsammans med offentliga och privata partner kommer att stödja den tidiga utvecklingen av vad som med tiden bör bli en inre europeisk marknad för koldioxidupptag. Industrier, jordbrukare eller skogsbrukare som tillhandahåller tjänster för koldioxidupptag bör belönas samtidigt som insatserna för att minska utsläppen inte hindras.

När det gäller **klimatanpassning** är de ökande klimatriskerna några av de största riskerna för vår säkerhet och vårt välbefinnande, och vi måste stärka EU:s resiliens och beredskap mot klimatförändringar samt minska exponeringen av vår ekonomi och vårt samhälle. Detta kräver samordnade och utökade insatser både på EU-nivå och på medlemsstatsnivå. Nuvarande politik och åtgärder håller inte jämna steg med klimatpåverkan. Vi behöver inbyggd resiliens och riskhantering. Jag planerar en europeisk klimatanpassningsplan som stöder medlemsstaterna och säkerställer att klimatrisker är helt integrerade i all EU-politik: från jordbruk och kritisk infrastruktur till ekonomi, med särskild inriktning på utsatta grupper. Planens exakta omfattning kommer att utvecklas i nära samarbete med berörda parter. På grundval av den europeiska klimatriskbedömningen och meddelandet om hantering av klimatrisker ser jag ett tydligt behov av en starkare anpassning av strategierna mellan EU och medlemsstaterna. Detta skulle innebära överenskomna referensvärden för bedömning av klimatrisker och för fastställande av nivån på godtagbar risk i politiska beslut och investeringsbeslut. För varje förslag kommer jag att ta hänsyn till konsekvenserna för den administrativa bördan. I linje med min uppdragsbeskrivning kommer jag att bedöma behovet av framtida lagstiftning om klimateresiliens och klimatberedskap, vilket parlamentet också efterlyste i samband med den senaste plenardebatten och resolutionen om översvämningar. Jag kommer särskilt att noga överväga hur vi ska se till att lagstiftning på politikområden som är särskilt utsatta för klimatrisker är ändamålsenlig. Jag vill åtminstone att alla EU-finansierade tillgångar ska utformas för framtiden, bland annat genom klimatsäkringsmetoder och principen om att inte orsaka betydande skada.

Frågor från utskottet för industrifrågor, forskning och energi

9. Vilken är din vision för ditt ansvarsområde utöver din uppdragsbeskrivning och vad skulle du vilja att arvet efter dig skulle vara? Vilka lagstiftningsförslag och andra initiativ kommer du att föreslå för kommissionskollegiet för antagande under de kommande fem åren, i synnerhet under de första 100 dagarna? Hur kommer du att se till att dessa förslag, liksom även genomförandet av befintlig lagstiftning, stärker den europeiska konkurrenskraften? Tänker du basera dessa lagstiftningsförslag på specifika konsekvensbedömningar? Vad har du för planer för i synnerhet den rena industriella given? Hur definierar du "ren tillväxt"? Vilken roll kommer den cirkulära ekonomin att spela i ditt arbete? Hur planerar du att övervaka och stödja genomförandet av den befintliga rättsliga ramen för att uppnå målen för 2030, och vilka planer och åtgärder tänker du dig för att uppnå det aviserade utsläppsminskningmålet för 2040? Hur kommer du att se till att dessa åtgärder fungerar ihop med EU:s industripolitik?

Forskningen talar sitt tydliga språk: vi har inget alternativ till ambitiösa klimatåtgärder om vi vill se till att både nuvarande och kommande generationer kan blomstra. Effekterna av klimatförändringarna, som är kännbara för alla i världen, såsom stigande havsnivåer och ökade översvämningar, hotar livsmedelsförsörjningen, människors hälsa och infrastruktur. Att skydda vår planet men också vårt välstånd innebär att klimatåtgärder måste gå hand i hand med att säkra en blomstrande och konkurrenskraftig ekonomi och stödja en rättvis omställning för de människor, regioner och sektorer som är mest utsatta. Det är min fasta övertygelse att detta kräver beslutsamma åtgärder både nationellt och internationellt, i synnerhet med tanke på de turbulenta och skakiga år som sannolikt ligger framför oss. För mig innebär detta mer ledarskap, mer beslutsamhet och mer samarbete, och jag tror att vi kan uppnå detta. I slutet av mitt mandat vill jag kunna säga att vi säkrade vägen till klimatneutralitet genom att fastställa parametrarna för Europas ekonomiska ledarskap och omvandla vår politiska agenda för ren tillväxt till en modell som andra runt om i världen kommer att sträva efter att kopiera.

När det gäller **lagstiftningsinitiativ och andra initiativ under de kommande fem åren, och i synnerhet under de första 100 dagarna**, kommer jag i linje med de politiska riktlinjerna att tillsammans med den verkställande vice ordföranden med ansvar för välstånd och industriell strategi utveckla och tillsammans med den verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning arbeta för en **ren industriell giv** som kommer att stärka EU-industrins konkurrenskraft och påskynda Europas utfasning av fossila bränslen, vilket beskrivs mer utförligt i mitt svar på fråga 7. Den rena industriella given måste ta itu med dessa områden med en sammanhängande uppsättning politiska initiativ. I uppdragsbeskrivningarna ingår flera av dem, bland annat handlingsplanen om energi till överkomliga priser, rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin, den europeiska konkurrenskraftsfonden, paketet om den kemiska industrin eller den kommande handlingsplanen för fordonsindustrin.

Vi står inför ett avgörande ögonblick för den europeiska industrin och forskningen. Vårt tekniska ledarskap samt vår förmåga att möta industriella utmaningar och aktivt utnyttja nya möjligheter står på spel.

Koldioxidprissättningen genom EU:s utsläppshandelssystem kommer att fortsätta att vara central när det gäller att styra ekonomiska beslut till de mest kostnadseffektiva åtgärderna för minskade koldioxidutsläpp. Samtidigt kommer EU:s utsläppshandelssystem att fortsätta att generera intäkter som bör användas, särskilt genom innovationsfonden, för att påskynda demonstration och uppskalning av innovativa klimatneutrala lösningar inom en rad olika sektorer (utfasning av fossila bränslen inom industrin, tillverkning av ren teknik).

Alla dessa frågor handlar om **ren tillväxt** som garanterar ekonomiskt välstånd och våra samhällens välfärd inom planetens gränser genom att utnyttja ledarskapet inom den snabbt växande rena tekniken. Det innebär att mänskliga samhällen fortsätter att blomstra utan att äventyra framtida generationers välfärd eller äventyra andra livsformer och ekosystem. En sådan tillväxt kan inte baseras på beroenden av fossila bränslen. Ren tillväxt minskar importberoendet och ökar säkerheten och resiliensen. Rent operationellt kan tillväxt betraktas som ren om den bidrar till att stabilisera klimatet, håller ekosystem och livsmiljöer friska och bevarar den biologiska mångfalden samt ren luft och rent vatten.

Cirkularitet är en väsentlig del av ren tillväxt. En väl utformad cirkulär ekonomi kommer att erbjuda stora möjligheter till konkurrenskraft, från materialåtervinning till ekodesign, och beröra hela leveranskedjan, inklusive åtgärder på efterfrågesidan för rena produkter. Genom att sätta ett koldioxidpris uppmuntrar vi många sektorer att bli mer cirkulära, och sekundär produktion av koldioxidintensiva varor är vanligtvis mycket mindre energiintensiv än primärproduktion. Som en del av den planerade översynen av EU:s utsläppshandelssystem kommer vi att bedöma hur vi kan främja en mer cirkulär och hållbar användning och återanvändning av kol i våra industrier. Vi kommer att se till att politik som påverkar avfall och produkter i slutet av livscykeln utformas i samklang med

klimatpolitiken. Detta inbegriper bedömningen av huruvida avfallsförbränningsanläggningar ska införlivas i EU:s utsläppshandelssystem, vilket är ytterligare en del av den planerade översynen 2026.

Tidigt under mandatperioden, som beskrivs närmare i svaret på fråga 7, kommer vi att föreslå att **den europeiska klimatlagen ändras så att den omfattar en nettobegränsning av utsläpp med 90 % för 2040**. När målet väl är på plats, och i linje med riktlinjerna för bättre lagstiftning, kommer alla lagförslag på klimatområdet som sannolikt kommer att få betydande ekonomiska, miljömässiga eller sociala konsekvenser att åtföljas av särskilda konsekvensbedömningar. Dessutom skulle en översyn av styrningsförordningen för att förenkla och uppdatera den dessutom bidra till att uppnå klimatmålet för 2040, i riktning mot klimatneutralitet och resiliens.

Som nämnts ovan kommer jag att se till att EU håller kursen mot våra klimatåtgärder, bygger vidare på det omfattande politiska paket vi redan har, drar lärdom av det förflutna och ser till att den är redo för 2040. Därigenom kommer vi att vidta åtgärder för att säkerställa EU-industrins konkurrenskraft och en rättvis omställning för alla. I denna strävan kommer jag att förbli öppen för en uppriktig och transparent dialog med alla sektorer för att uppnå våra klimatmål på ett balanserat och kostnadseffektivt sätt.

Ett annat viktigt ämne är **målet för 2035 om minskade koldioxidutsläpp för bilar**, som beskrivs mer allmänt i mitt svar på fråga 7.

Om vi ser längre framåt kommer jag, i linje med min uppdragsbeskrivning, att leda arbetet med **den europeiska klimatanpassningsplanen** och stödja medlemsstaterna, särskilt när det gäller beredskap och planering samt säkerställa regelbundna vetenskapsbaserade riskbedömningar.

Jag kommer också att bedöma behovet av **framtida lagstiftning om klimatreiliens och klimatberedskap** och presentera alternativ. Jag kommer att göra detta på grundval av den första europeiska klimatriskbedömningen någonsin och har redan tagit vederbörlig hänsyn till diskussionerna i parlamentet, i samband med den senaste debatten om översvämningar. Jag kommer noga att överväga hur man ska se till att anpassningsrelaterad lagstiftning är ändamålsenlig och hur den administrativa bördan ska minskas. Detta kräver ett nära samarbete med andra ledamöter i kollegiet för att se hur vi kan effektivisera politiken inom olika sektorer, t.ex. genom att kartlägga var medlemsstaterna redan rapporterar anpassningsrelaterad sektorsinformation och även huruvida vi bättre kan använda satellitbaserad information och kanske AI. Detta kommer att göra det möjligt att identifiera synergieffekter, föra olika sektorsplanerings- och rapporteringsarbetsflöden närmare varandra och identifiera eventuella överlappningar. Samtidigt är anpassning en allt större utmaning och ett nytt område för åtgärder, och därför kommer det sannolikt att behövas vissa nya begränsade tilläggskrav för att göra oss mer resilienta mot de snabbt accelererande klimatriskerna.

10. Vilka konkreta åtgärder kommer du att föreslå för att främja utfasningen av fossila bränslen i industrin, särskilt för energiintensiva industrier och sektorer där det är svårt att minska utsläppen? Vilka sektorer och områden bör prioriteras och på grundval av vilka kriterier? Vilken roll ser du i detta avseende för systemet för handel med utsläppsrätter och innovationsfonden? Vilka åtgärder kommer du att föreslå för att säkerställa långsiktiga investeringar i europeisk nettonollinfrastruktur? Vilka konkreta åtgärder planerar du för i synnerhet rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin, och hur ser du på dess förhållande till rättsakten om nettonollindustrin, förordningen om kritiska råvaror och STEP? Hur kommer du i allmänhet att säkerställa att klimatpolitiska instrument fortsätter att ge ekonomiska incitament för privata investeringar i utfasning av fossila bränslen, samtidigt som ramen för en social och rättvis omställning stärks? Hur ser du på den framtida ramen för avskiljning, transport och lagring av koldioxid, och hur kommer du att säkerställa tillräckliga incitament för industrin längs hela värdekedjan för avskiljning, lagring och användning av koldioxid? Vad har du för planer för den inre marknaden för koldioxid, särskilt koldioxid från sektorer där det är svårt att minska utsläppen, med hänsyn till EU:s konkurrenskraft? Vad anser du om den roll som en teknikneutral strategi spelar i samband med den planerade översynen av förordningen om fastställande av normer för koldioxidutsläpp från personbilar och lätta nyttofordon som nämns i din uppdragsbeskrivning?

Prissättningsincitamentet från **EU:s utsläppshandelssystem**, i kombination med ett effektivt skydd mot risken för koldioxidläckage genom **mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM)**, är våra främsta verktyg för **utfasning av fossila bränslen från industrier i EU** genom att sätta ett pris på koldioxid och jämna ut konkurrensvillkoren inom EU. Men att uppnå klimatneutralitet innebär att gå längre än marginella utsläppsminskningar. Det kräver stora investeringar i deep tech för utfasning av fossila bränslen, och vår nuvarande politik är inte alltid tillräcklig för att se till att dessa investeringar är bankmässiga. Därför måste vi också arbeta

med andra påtryckningsmedel. **Den rena industriella given** är en möjlighet att stärka EU-industrins konkurrenskraft och påskynda Europas utfasning av fossila bränslen, vilket beskrivs mer allmänt i mitt svar på fråga 7. Vi kommer att arbeta för en rad initiativ som syftar till att stödja utfasning av fossila bränslen i sektorer där det är svårt att få till en minskning, inrätta ett ramverk för att utveckla ledande marknader och mobilisera finansiering för omställningen.

Att förbättra tillgången till ren energi till överkomliga priser är en övergripande åtgärd som kommer att gynna alla industrier, inklusive små och medelstora företag. Ju snabbare utfasningen av fossila bränslen i elnätet kan uppnås, desto snabbare kan våra industrier skörda frukterna av det. Detta kräver dock en snabb förstärkning av nätet och en framgångsrik hantering av de förnybara energikällornas intermittens. Med tanke på vikten av energiintensiva industrier i många värdekedjor kommer särskild uppmärksamhet att ägnas åt att påskynda och möjliggöra utfasningen av fossila bränslen och produktionen av koldioxidsnåla produkter. På samma sätt är det strategiskt viktigt att ytterligare stärka värdekedjan för ren teknik i EU, med utgångspunkt i rättsakten om nettonollindustri. Kommissionen kommer också att föreslå en EU-industriplan för fordonssektorn, som en av Europas viktigaste industriella ekonomiska sektorer som bör utnyttja möjligheterna med den gröna och digitala omställningen. Horisontell möjliggörande teknik som digital teknik, avancerade material och cirkulära lösningar är också avgörande.

För att återgå till **EU:s utsläppshandelssystem** är det vårt viktigaste klimatinstrument. Det främjar industriell utfasning av fossila bränslen på två huvudsakliga sätt: genom att sätta ett pris på koldioxid och genom att återinvestera intäkterna från lösningar för utfasning av fossila bränslen. Det är ett system som fungerar! Det är ett marknadsbaserat instrument som uppnår utsläppsminskningar, belönar de mest koldioxideffektiva industrierna och kanaliserar tillbaka kostnaden för koldioxidföreningar till klimatlösningar genom system såsom innovationsfonden. Vi måste dock undersöka hur EU:s utsläppshandelssystem kommer att fortsätta att stödja utfasningen av fossila bränslen i industrin efter 2030, eftersom framgången med utfasningen av fossila bränslen skulle innebära att vi går över till en värld där utsläppen är mycket låga och där koldioxidupptag skulle ha en roll att spela för att hantera utsläpp i sektorer där det är svårt att minska dem. Senast i mitten av 2026 kommer kommissionen att bedöma flera faktorer som är relevanta för en hållbar industriell koldioxidhantering. Kommissionen kommer att utveckla politiska alternativ och stödmekanismer för industriella koldioxidupptag, inbegripet huruvida och hur de ska redovisas i EU:s utsläppshandelssystem. Kommissionen kommer att undersöka hur man ska redovisa avskiljning och användning av koldioxid och utveckling av nya produkter samt hur man ska hantera redovisningen av koldioxid som lagras i angränsande tredjeländer. I och med översynen av EU:s utsläppshandelssystem kan vi undersöka hur vi ytterligare kan stärka dess roll i finansieringen av den gröna omställningen.

Gratis tilldelning av utsläppsrätter inom ramen för EU:s utsläppshandelssystem har varit en investeringskälla för industrin under de senaste åren och har bidragit till att undvika koldioxidläckage. Utsläppsrätter inom ramen för utsläppshandelssystemet som inte längre används för detta ändamål kommer i stället att auktioneras ut och intäkterna kommer att gå till innovationsfonden, med särskild uppmärksamhet på projekt från CBAM-sektorerna (järn och stål, aluminium, cement, gödselmedel, vätgas).

I och med införandet av **det nya utsläppshandelssystemet** kommer omkring 75 % av alla europeiska utsläpp att bli föremål för en prissignal för koldioxidutsläpp. Koldioxidprissättning har en social dimension, särskilt inom sektorerna i det nya systemet som sätter ett pris på fossila bränslen som används av medborgarna när de värmer upp sina hem och kör sina bilar. Därför kompletteras det nya systemet med en Sociala klimatfond på 86,7 miljarder euro, som finansieras genom intäkterna från försäljningen av utsläppsrätter i det nya systemet. Medlemsstaterna måste se till att stödet från Sociala klimatfonden riktas med precision, i enlighet med specifika nationella omständigheter, till dem som är i behov av det.

Erfarenheten visar att **innovationsfonden** blir allt viktigare i finansieringen av utfasningen av fossila bränslen inom industrin. För att innovationsfonden ska fortsätta att bli framgångsrik kommer vi att främja ”auktioner som en tjänst” eller ”bidrag som en tjänst” för att göra det möjligt för medlemsstaterna att finansiera projekt på sitt territorium som granskas av innovationsfonden. Jag kommer också att försöka underlätta sammanslagningen av EU-resurser och nationella resurser för att utnyttja fördelarna med den inre marknaden.

Mer allmänt måste vi fördubbla våra ansträngningar för att mobilisera och katalysera privata investeringar, eftersom enbart offentliga medel inte kommer att vara tillräckliga. Jag kommer att samarbeta med mina kolleger för att öka den hållbara finansieringen, särskilt **omställningsfinansieringen**, för att stödja industriell utfasning av fossila bränslen. Alleuropeisk energi och tillhörande infrastruktur för utfasning av fossila bränslen kommer att vara avgörande för att vår ekonomi ska kunna fasa ut fossila bränslen. Genomförandet av befintlig planering inom

den politiska ramen för transeuropeiska energinät, ramen för el- och gasmarknaden samt de nationella energi- och klimatplanerna är avgörande. Att underlätta utvecklingen av gränsöverskridande infrastruktur kommer att förbli viktigt.

Jag kommer att ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för välbefinnande och industriell strategi och verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning för att bidra till den nya **rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin**. Genom denna rättsakt kommer vi att undersöka hur vi på bästa sätt kan ge tillgång till marknader, kompetens, tillstånd samt tillgång till och mobilisering av finansiering som nyckelfaktorer för att stödja industrier att fasa ut fossila bränslen och blomstra.

Slutligen, när det gäller avskiljning, transport och lagring av koldioxid (CCS), avskiljning och användning av koldioxid (CCU) och den inre marknaden för koldioxid, kommer jag att sträva efter ett snabbt genomförande av rättsakten om nettonollindustri samt de åtgärder som fastställs i strategin för industriell koldioxidhantering, som offentliggjordes i februari förra året, för att möjliggöra spridning av lösningar för avskiljning, användning och lagring av koldioxid och den nödvändiga infrastrukturen för att uppnå målet om en inre marknad för koldioxid i Europa. När det gäller CCS kommer kommissionen att genomföra åtgärder som syftar till att stödja värdekedjan, operatörer av lagringsanläggningar för koldioxid och behöriga myndigheter. Sådana åtgärder omfattar skapande av dynamiska marknadsmekanismer, stöd och vägledning för medlemsstaterna samt utveckling av en investeringsatlas över lagringsplatser för koldioxid. När det gäller koldioxidupptag kommer kommissionen att utveckla ytterligare politiska mekanismer och stödmekanismer för att öka upptagen. Detta innebär bland annat en bedömning av hur upptag med permanent lagring kan redovisas inom ramen för utsläppshandelssystemet och en bedömning av övergripande mål för upptag inom ramen för klimatmålet 2040. När det gäller CCU kommer kommissionen att undersöka användningen av koldioxid som en resurs och hanteringen av CCU i utsläppshandelssystemet. När det gäller koldioxidtransportinfrastruktur, som är en viktig möjliggörande faktor för alla tekniska vägar, avser kommissionen att arbeta med en mekanism för nätplanering och eventuellt föreslå ett lagstiftningspaket på transportområdet. Samtidigt kommer man att arbeta med att utveckla regler för redovisning av utsläpp, fastställa miniminormer för koldioxidutsläpp och utarbeta riktlinjer för sjötransporter. För all teknik föreslås möjliggörande åtgärder, såsom investeringar och finansiering, allmänhetens medvetenhet, forskning och innovation samt gränsöverskridande samarbete. Jag kommer att ha ett nära samarbete med medlemsstaterna för att uppnå dessa mål, särskilt för att locka de privata investeringar som krävs för att bygga ut koldioxidinfrastrukturen.

När det gäller den planerade översynen av **koldioxidnormerna för personbilar och skåpbilar**, se mitt svar på fråga 7.

11. Vilka åtgärder planerar du för att öka EU:s efterfrågan på ren teknik i Europa, och hur kommer du att stödja EU:s värdekedjor för tillverkning av ren teknik, bland annat genom åtgärder på utbudssidan? Vilken nivå och blandning av privata och offentliga investeringar anser du vara nödvändig, och hur bedömer du den särskilda roll som EU:s finansieringsinstrument spelar? Hur kommer du att minska EU:s beroende av framför allt Kina? Vilken ram kommer du att föreslå för att ytterligare minska och fasa ut användningen av subventioner för fossila bränslen som en del av arbetet med att minska Europas beroende? Vad har du för planer för mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen (CBAM)? Vilka åtgärder planerar du att vidta för den europeiska bilindustrins konkurrenskraft?

EU:s innovationsfond för utsläppshandelssystemet kommer att vara avgörande för att stärka EU:s rena teknik. Som vi redan har gjort kommer vi att fortsätta att utlysa ansökningsomgångar med fokus på ren teknik, inbegripet tillverkning av sådan, med lämpliga resilienskriterier mot bakgrund av målen i rättsakten om nettonollindustri. Projektförslag som lämnas in till innovationsfonden och som överskrider de minimitrösklar för utvärdering som anges i ansökningsomgångarna kommer att tilldelas en suveränitetsstämpel/STEP-stämpel som införts inom ramen för STEP (europeisk plattform för strategisk teknik), oavsett om förslaget erhåller finansiering från innovationsfonden eller inte. Stämpeln syftar till att underlätta tillgången för dessa projekt till andra finansieringsmöjligheter, bland annat inom ramen för sammanhållningspolitikens fonder och faciliteten för återhämtning och resiliens.

När det gäller blandningen av **privat och offentlig finansiering** bör den privata finansieringen täcka de flesta behoven. Det måste med andra ord finnas affärsässiga skäl för privata investeringar. För att säkerställa detta är följande avgörande: För det första att förbättra de privata kapitalmarknadernas djup, vilket föreslås i både Letta- och Draghirapporterna. För det andra att öka den hållbara finansieringen, särskilt omställningsfinansieringen. För det tredje att säkerställa att så många investeringar i utfasning av fossila bränslen som möjligt är bankmässiga. Offentlig finansiering bör begränsas till de senare målen och till de investeringar där man inte på annat sätt kan

säkerställa bankmässighet (t.ex. vissa infrastrukturinvesteringar).

När problemet med privata investeringar är tillgången till finansiering bör finansieringsinstrument föredras framför bidrag. InvestEU har visat mervärdet av att ha ett EU-verktyg för att mobilisera privat finansiering.

Innovationsfonden är ett annat exempel på ett välfungerande instrument för att mobilisera privat finansiering för investeringar i mer riskfyllda industriprojekt. Att hitta bättre sätt att kombinera bidrag med finansieringsinstrument kan leda till en mer kostnadseffektiv användning av offentliga medel och till att företagen snabbare når finansiella mål. Det är också viktigt att öka den hållbara finansieringen, särskilt för omställning och resiliens. Att underlätta tillgången till information för företag och investerare samt trovärdiga och klimaträttsligt anpassade omställningsplaner kommer dessutom att bidra till att förändra de finansiella flödena så att de stöder uppnåendet av våra klimat- och tillväxtmål.

Handelspolitiken är viktig för att stödja energiintensiva industrier när de fasar ut fossila bränslen och för att diversifiera industrier med ren teknik, för att främja exportmöjligheter, skydda mot illojal konkurrens och säkerställa rättvisa och lika villkor. När det gäller ren teknik står olika sektorer inför olika utmaningar när det gäller global konkurrens, där handelspolitiken kan stödja dem genom att öppna exportmöjligheter, försvara EU-marknaden eller trygga försörjningen, särskilt för råvaror av avgörande betydelse. EU är en nettoexportör inom vissa sektorer med nettonollutsläpp. När det till exempel gäller vindkraft innehar EU-industrin, på grundval av uppgifter från 2022, omkring 30 % av den globala marknadsandelen. Därför är det viktigt att främja tillträdet till tredjeländers marknader även för vår industri.

Att minska EU:s beroenden handlar både om att främja vår egen konkurrenskraft och innovationsförmåga hemma och om att samarbeta för att öppna upp nya marknader och leveranskällor utomlands. Vi kommer att fortsätta att ha ett nära samarbete med våra partner för att stärka resiliensen i leveranskedjorna, både genom bilateralt samarbete, som i fallet med arbetsgruppen mellan EU och Japan om leveranskedjor, och plurilateralt (dvs. inom ramen för G7). Dessa insatser kommer att stödjas av befintliga verktyg som Global Gateway och nya verktyg, såsom partnerskap för ren handel och rena investeringar.

Kommissionen har vidtagit viktiga åtgärder för att ta itu med beroendet av Kina, men mer måste göras. Både rättsakten om nettonollindustrin och förordningen om kritiska råvaror fokuserar på behovet av och medlen för att diversifiera utbudet av kritiska komponenter och material samt behovet av en tillräcklig tillverkningsbas i EU. Förra månaden föreslog vi också regler för nästa vätgasauktion inom ramen för innovationsfonden, vilken kommer att ha tydliga kriterier för att göra det möjligt för oss att forma våra diversifierade leveranskedjor, inklusive produktionen av elektrolysanläggningar i EU. Detta är avgörande för att upprätthålla försörjningstryggheten och datasäkerheten. Den rena industriella given bör göra det möjligt för oss att ta itu med detta ytterligare. Mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen kommer att bidra till EU:s klimatmål, ta itu med problemet med koldioxidläckage och samtidigt möjliggöra investeringar i en koldioxidfri EU-industri. **När det gäller subventionerna till fossila bränslen** har jag uttryckt min ståndpunkt i svaret på fråga 6.

När det gäller **mekanismen för koldioxidjustering vid gränsen**, kommer jag, om jag godkänns som kommissionsledamot, att noga övervaka dess fullständiga genomförande i rätt tid under övergångsperioden och därefter. I samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för välstånd och industriell strategi och andra avdelningar inom kommissionen kommer jag att förbereda de delegerade akterna och genomförandeakterna, i enlighet med kraven i CBAM-förordningen. Detta kommer att säkerställa ett smidigt genomförande av mekanismen, samtidigt som den administrativa bördan för alla berörda aktörer begränsas till ett minimum, särskilt för små och medelstora företag. Jag kommer att se till att kommissionen fortsätter att lyssna på berörda parter, inklusive företag och nationella förvaltningar, men även partner från tredjeländer, eftersom vi vill att genomförandeåtgärderna ska vara så ändamålsenliga och effektiva som möjligt. Jag ska se till att kommissionen beaktar alla lärdomar från den nuvarande övergångsperioden. Vi kommer att lägga fram en översynsrapport för Europaparlamentet och rådet i slutet av nästa år. Rapporten kommer att innehålla en bedömning av möjliga utvidgningar av mekanismen till fler varor, av den potentiella utvidgningen av täckningen av indirekta utsläpp till alla berörda sektorer, av mekanismens styrning och av förordningens internationella inverkan på utvecklingsländer och särskilt de minst utvecklade länderna.

Slutligen är **den europeiska bilindustrins konkurrenskraft** av avgörande betydelse för EU:s ekonomi. Den står för över 7 % av BNP och ger, direkt och indirekt, cirka 13 miljoner arbetstillfällen. Det är viktigt att fastställa en lämplig ram för att stödja EU-industrins konkurrenskraft under hela denna omställning.

Koldioxidnormerna, både för bilar och skåpbilar och för tunga fordon, ger marknaden långsiktig säkerhet och

förutsägbarhet när det gäller omfattningen av den omställning som behövs inom fordonssektorn. Detta kanaliserar investeringar i ren teknik, utvecklingen av nya värdekedjor i EU, infrastruktur samt kompetenshöjning och omskolning av arbetstagare. Andra åtgärder har redan vidtagits för att stödja den framgångsrika övergången till utsläppsfri mobilitet, och deras fullständiga genomförande kommer att vara avgörande, bland annat förordningen om infrastruktur för alternativa bränslen (för att påskynda utbyggnaden av laddnings- och tankningsinfrastruktur), batteriförordningen (för att säkerställa att batterier som släpps ut på EU-marknaden är hållbara och cirkulära under hela sin livstid), förordningen om kritiska råvaror (för att säkerställa tillgång till en säker och hållbar försörjning av kritiska råvaror) och EU:s handlingsplan för elnät (för att säkerställa att elnätet moderniseras så att elektromobilitet kan integreras). Ytterligare initiativ kommer också att behövas för att stödja sektorns konkurrenskraft, och i det avseendet kommer jag, om jag godkänns som kommissionsledamot, särskilt att arbeta med andra kommissionsledamöter om den rena industriella given i syfte att frigöra investeringar, skapa ledande marknader för ren teknik och skapa förutsättningar för företag att växa och konkurrera. Rättsakten om påskyndad utfasning av fossila bränslen i industrin kommer att syfta till att kanalisera investeringar och ytterligare stöd till industrier som genomgår denna omställning, och särskilt att påskynda den därmed sammanhängande planeringen, upphandlingen och tillståndsprocessen. Slutligen kommer jag att bidra till den uppgift som kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism har att utarbeta en EU-industriplan för fordonssektorn.

Fråga från utskottet för sysselsättning och sociala frågor

12. I din uppdragsbeskrivning nämns att du kommer att ytterligare stärka ramen för en social och rättvis omställning. Den nuvarande ramen för en rättvis omställning i den europeiska gröna given är en blandning av väglednings-, övervaknings- och finansieringsinstrument. Med tanke på de höga energi- och levnadskostnaderna och den växande ojämlikheten bör EU inrätta en ambitiösare och stabilare ram, som innehåller bindande åtgärder, och redan från början ta sig an de miljömässiga och sociala dimensionerna på ett kompletterande sätt.

Vilka konkreta lagstiftningsåtgärder kommer du, som nominerad kommissionsledamot med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt, att vidta för att säkerställa en social och rättvis omställning för alla? Vilka åtgärder kommer du att föreslå som en del av en förstärkt ram för en rättvis omställning, och hur kommer du att främja tillgången till hållbara produkter och tjänster till överkomliga priser? Hur kommer du att bidra till att det skapas hållbara arbetstillfällen av hög kvalitet, att kollektivavtal tillämpas och se till att arbetstagarnas rätt till information och samråd efterlevs? Och hur kommer du att involvera arbetsmarknadens parter i detta arbete?

Omställningen kommer inte att lyckas om den inte är rättvis. **Under den föregående mandatperioden har vi lagt fram viktiga åtgärder som sätter rättvisa i centrum för den europeiska gröna given**, med finansiering som tillhandahålls och planeras särskilt genom faciliteten för återhämtning och resiliens, Europeiska socialfonden+, Fonden för en rättvis omställning och Sociala klimatfonden. Rådets rekommendation om säkerställande av en rättvis omställning till klimatneutralitet gav konkret vägledning till medlemsstaterna om hur de ska hantera de sysselsättningsrelaterade och sociala aspekterna av omställningen. Vi har införlivat viktiga rättvisefaktorer, t.ex. bekämpning av energifattigdom, i initiativ som energieffektivitetsdirektivet och direktivet om byggnaders energiprestanda.

Det finns mer att göra. Jag kommer att ha ett nära samarbete med verkställande vice ordföranden med ansvar för en ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning och verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap för att maximera användningen av befintliga instrument, t.ex. de nationella energi- och klimatplanerna, i detta syfte. I översynen av förordningen om styrningen av energunionen och av klimatåtgärder kommer jag att titta närmare på hur man hanterar utmaningar och möjligheter för en rättvis omställning. Jag kommer att ha ett nära samarbete med mina kollegor i kommissionskollegiet för att säkerställa en rättvis omställning för alla och skapa rätt förutsättningar för företag att nå våra gemensamma mål, bland annat genom att underlätta övervakning och genomförande på plats och med en analys av eventuella luckor och genom att uppnå en gemensam, proaktiv väg framåt.

Finansiering är avgörande för en rättvis omställning. Att öka de europeiska företagens konkurrenskraft handlar också om att skapa arbetstillfällen och ge människor förutsättningar att framgångsrikt hantera förändringar. De investeringar som behövs för en framgångsrik grön omställning är bland annat investeringar för att stödja människor och företag i omställningen. Särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att tillhandahålla de möjligheter till omskolning och kompetenshöjning som kommer att göra det möjligt för dem att utnyttja möjligheterna och möta utmaningarna i samband med omställningen. Den första prioriteringen kommer att vara att se till att resurserna via NextGenerationEU och den nuvarande budgeten används. Tillsammans med mina kollegor kommer jag att se till att Sociala klimatfonden från och med dess lansering bidrar till att stödja utsatta människor, särskilt de som drabbas av energi- eller transportfattigdom. Utan att det påverkar diskussionerna om nästa fleråriga budgetram stöder jag ordförandens åtagande i de politiska riktlinjerna 2024–2029 att avsevärt öka finansieringen för en rättvis

omställning över hela den långsiktiga budgeten. Vi kommer att arbeta tillsammans för en enklare, mer fokuserad och lyhörd långsiktig budget som återspeglar EU:s strategiska prioriteringar och vår ambition att bli en investeringskommission.

När det gäller den generella frågan om **hållbara produkter och tjänster** gör ramverket om ekodesign för hållbara produkter det möjligt att intensivt arbeta med att fastställa standarder för energiförbrukande produkter och därmed förhindra att produkter som orsakar alltför höga energiräkningar kan säljas. Många befintliga krav behöver uppdateras, eftersom den tillgängliga tekniken ständigt förbättras – ett arbete som jag kommer att stödja fullt ut. Med bestämmelser om reparerbarhet, men även om allmän funktionalitet och om undvikande av farliga utsläpp, kommer vi att skydda konsumenterna från onödiga kostnader och ytterligare driva ohållbara och skadliga produkter från marknaden. Parallellt med den uppdaterade energi- och hållbarhetsmärkning, som stöds av EU:s framtida digitala produktpass, kommer konsumenterna att kunna välja produkter med de lägsta totala ägandekostnaderna och det minsta miljöavtrycket. Vi kommer också att samarbeta med medlemsstaterna för att förbättra marknadsövervakningen och efterlevnaden av kraven på ekodesign och energimärkning och för att förhindra bedrägerier. Med tanke på det kommande genomförandet av direktivet om miljöpåståenden som för närvarande är föremål för medbeslutande kommer vi att sträva efter att föreslå tydliga regler mot klimatrelaterad grönmålning, samtidigt som vi gör det möjligt för företag och konsumenter att identifiera klimatvänliga produkter. För byggprodukter och viktiga industriprodukter kommer vi att tillhandahålla tillförlitlig information om klimatavtryck, vilket gör det möjligt att skapa ledande marknader för den europeiska industrin. När man tar itu med överkomligheten hos hållbara produkter är det viktigt att komma ihåg de mest utsatta och säkerställa överkomliga priser för varor och tjänster. Jag kommer att samarbeta nära med andra kommissionsledamöter, till att börja med kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder, för att främja hållbara bostäder till ett överkomligt pris samt billigare och ren energi. Sociala klimatfonden är central i detta avseende. Tillsammans med kommissionsledamoten med ansvar för energi och bostäder och verkställande vice ordföranden med ansvar för ren, rättvis och konkurrenskraftig omställning kommer vi också att titta på beskattning och skadliga fossila subventioner. Vi måste förbättra de nuvarande incitamenten att slopa fossila bränslen och omdirigera de relevanta resurserna till investeringar i utfasning av fossila bränslen och en rättvis omställning.

Samtidigt som jag arbetar med en rättvis omställning kommer jag att genomföra den princip som ordföranden fastställde i sina politiska riktlinjer: **människor och deras arbeten måste alltid stå i centrum för vår sociala marknadsekonomi**, även när våra industrier och ekonomier genomgår en förändring. Omställningen till klimatneutralitet kommer att fortsätta att generera ytterligare kompetensbehov, både inom nya ”rena” sektorer och i omvandlingen av befintliga sådana. Dessa ytterligare behov uppstår i ett sammanhang med ihållande arbetskrafts- och kompetensbrist och växande ersättningsbehov på grund av en åldrande arbetskraft. Tillsammans med verkställande vice ordföranden med ansvar för människor, kompetens och beredskap kommer jag att sträva efter att göra EU till en **kompetensunion**.

Jag anser att omställningen inte kan vara rättvis om vi inte lyssnar på dem som står inför de största utmaningarna. Jag kommer att **samarbeta med arbetsmarknadens parter** för att diskutera hur man kan övervinna viktiga hinder för omställningen och skapa högkvalitativa arbetstillfällen. Jag kommer särskilt att bidra till arbetet med **färdplanen för sysselsättning av hög kvalitet**, som kommer att utvecklas tillsammans med arbetsmarknadens parter. I förekommande fall kommer jag också att stödja mina kolleger när det gäller att se till att de befintliga EU-rättigheterna på området för information till och samråd med arbetstagare tillämpas och upprätthålls för att bidra till en social och rättvis omställning. Dessutom kommer kommissionen att fortsätta att ge ekonomiskt stöd till arbetsmarknadsparternas projekt för att se till att dessa rättigheter tillämpas i praktiken i samband med de förändringar som följer av omställningen.

Slutligen måste vi hantera **klimatrisker** för att skydda och förbättra levnadsstandarden, bekämpa ojämlikhet och skydda människor. Med utgångspunkt i 2024 års meddelande om hantering av klimatrisker kommer jag att sträva efter att stärka rättvis resiliens genom den kommande europeiska klimatanpassningsplanen. I samarbete med andra kommissionsledamöter kommer jag att undersöka möjligheterna att på EU-nivå ta fram verktyg som kan hjälpa beslutsfattare att föra in information om klimatrisker i sina demokratiska processer och utforma en politik för rättvis resiliens och socialt rättvis klimatanpassning.

Fråga från utskottet för transport och turism

13. Ordförande Ursula von der Leyen har uppdragit åt den blivande kommissionsledamoten med ansvar för klimat, nettonollutsläpp och ren tillväxt att stödja genomförandet av den befintliga klimatramen fram till 2030, inbegripet kommande översyner, samt att säkerställa tillräckliga investeringar i europeisk nettonollinfrastruktur. Hur tänker du bidra till ett korrekt och snabbt genomförande av transportlagstiftningen med säkerställande av lika villkor för europeiska transportföretag, den europeiska transportsektorns konkurrenskraft och attraktiva arbetstillfällen av hög

kvalitet i Europa? Vad har du för strategi och tidsplan för att säkerställa tillräckliga investeringar, bland annat i nettonollteknik, bränslen, laddnings- och tankningsinfrastruktur för att fasa ut fossila bränslen i transportsektorn?

Transporter är ryggraden i EU:s ekonomi och möjliggör rörlighet för människor. Transportsektorn bidrar med omkring 5 % till EU:s BNP och sysselsätter fler än tio miljoner människor. Den underlättar direkt tillväxten inom andra sektorer. Turismen – där Europa fortfarande är världens främsta resmål – är beroende av konnektivitet för att hjälpa sina 3,5 miljoner företag och 20,4 miljoner anställda att blomstra.

Men transporterna medför också en kostnad för vårt samhälle och för miljön. **Transportsektorn är den enda stora sektorn i EU:s ekonomi där utsläppen fortfarande är högre än 1990**, på grund av en betydande ökning av transportefterfrågan. För att uppnå EU:s mål om en minskning av nettoutsläppen av växthusgaser med minst 55 % senast 2030 och målet om klimatneutralitet senast 2050, krävs ambitiösa strategier och åtgärder för att säkerställa en snabb och tillräcklig minskning av utsläppen från alla sektorer, inklusive transporter. Såsom framgår av konsekvensbedömningarna för målen för 2040 och 2050 måste utsläppen inom transportsektorn minska med 90 % fram till 2050 för att uppnå klimatneutralitet. Denna omställning till utsläppsfri mobilitet – oavsett om det gäller människor eller varor – erbjuder stora möjligheter till bättre livskvalitet genom minskade föroreningar och möjligheter för den europeiska industrin genom hela värdekedjan att fortsätta att förnya sig och skapa högkvalitativa arbetstillfällen. Detta är avgörande för att stärka våra industriers konkurrenskraft och hjälpa dem att uppnå globalt ledarskap, eftersom andra marknader rör sig snabbt mot utsläppsfri mobilitet. Den gröna omställningen bör genomföras på ett sätt som inte äventyrar utan förbättrar konnektiviteten och tillgången till hållbara transportalternativ till överkomliga priser för alla människor i Europa.

Jag kommer att ha ett nära samarbete med kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism för att uppnå resultat i de olika aspekterna.

I detta sammanhang har EU upprättat en **övergripande ram för omställningen** som bygger på principen om att förorenaren betalar, och det är nu viktigt att gå vidare med dess genomförande. När det gäller vägtransporter fastställs tydliga mål för koldioxidutsläppsnormerna för fordon: ett utsläppsminskingsmål på 100 % för nya bilar och skåpbilar samt stadsbussar som registreras i EU från och med 2035 och ett utsläppsminskingsmål på 90 % för tunga fordon senast 2040. Efterfrågan på utsläppsfria fordon ökar globalt, och det är därför nödvändigt att fortsätta driva på investeringar i teknik, infrastruktur, kompetens och utveckling av nya värdekedjor för att stärka EU-industrins konkurrenskraft i den globala omställningen till utsläppsfri mobilitet. I detta avseende är stabiliteten i och genomförandet av koldioxidnormerna avgörande, eftersom de ger en tydlig långsiktig förutsägbarhet för att genomföra de nödvändiga investeringarna i sektorn. Som tillkännagavs i de politiska riktlinjerna och bekräftades i min uppdragsbeskrivning kommer en riktad ändring av förordningen att göras som en del av den planerade översynen, för att e-bränslen ska kunna spela en roll i den teknikneutrala strategin. Införandet av koldioxidprissättning för vägtransporter med **EU:s nya utsläppshandelssystem** kommer dessutom att komplettera koldioxidnormerna (såväl som annan politik såsom energieffektivitet och förnybar energi) med ekonomiska incitament för investeringar. Vi är redo att inleda övervakningen och rapporteringen av utsläpp i januari 2025. Kommissionen ger stöd till medlemsstaterna för att få igång systemet på ett smidigt sätt och för att säkerställa ett enhetligt genomförande i hela EU.

EU har också infört stödåtgärder, bland annat förordningen om infrastruktur för alternativa bränslen och batteriförordningen, som kommer att säkerställa utbyggnaden av den nödvändiga laddningsinfrastrukturen för utsläppsfria fordon i hela Europa, vilket ytterligare ökar deras attraktionskraft för EU-medborgare och företag.

För att säkerställa lika villkor för EU:s industri kommer kommissionen också att använda handelspolitiska skyddsinstrument där det är motiverat, såsom den har gjort med antisubventionsåtgärderna för elbilar som importeras från Kina.

Den ökade betydelsen av **koldioxidprissättningen för luftfarten och införandet av den för sjötransporter** kommer att förbättra de lika villkoren för koldioxidsnåla transportlösningar inom dessa sektorer, som fortfarande är avgörande för dessa internationella sektorer. Därför bygger EU:s utsläppshandelssystem på likabehandling av alla flygbolags flyglinjer och är flaggneutralt för sjötransporter. Internationellt strävar kommissionen efter att höja ambitionsnivån genom att stärka systemet för kompensation för och minskning av koldioxidutsläpp för internationell luftfart (Corsia) och uppmuntra tredjeländer att delta. Samtidigt omfattar EU:s utsläppshandelssystem garantier för våra flygbolags konkurrenskraft. EU:s utsläppshandelssystem kompletteras med andra åtgärder för att stimulera utfasning av fossila bränslen inom luftfarten, särskilt ReFuelEU Aviation-förordningen, Alliansen för utsläppsfri luftfart och industrialiansen för värdekedjan för förnybara och koldioxidsnåla bränslen.

För **sjötransporter** utgör FuelEU Maritime-förordningen och utvidgningen av EU:s utsläppshandelssystem till sjötransportsektorn en ram för sektorns rena omställning och innebär betydande möjligheter för industrin och konkurrenskraften för hela EU:s vattenburna värdekedja. Med detta starka EU-regelverk och åtgärder för att hantera risken för skatteundandragande är EU:s industri väl lämpad att bli ledande inom hållbar och digitalt förbättrad sjöfart. Kommissionen kommer att fortsätta att övervaka de faktorer som påverkar sektorns konkurrenskraft samt framtida möjligheter och problem i samband med energiomställningen. Jag kommer att stödja kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism i utarbetandet av industristrategin för sjöfart och kommer att bidra till vederbörandes arbete med att uppnå en omfattande uppsättning åtgärder vid Internationella sjöfartsorganisationen (IMO) för att fasa ut fossila bränslen från sjöfarten senast 2050.

De europeiska transportföretagens konkurrenskraft är beroende av tillgången på kompetent och utbildad personal. Jag kommer att samarbeta med kommissionsledamoten med ansvar för hållbara transporter och turism för att ta itu med den nuvarande bristen på arbetstagare inom sektorn och bemöta problemen i samband med omskolning och kompetenshöjning av arbetskraften inom alla transportsätt. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att stödja arbetet med nationella myndigheter och relevanta intressenter för att intensifiera deras insatser för att se till att arbetskraften har den kompetens som krävs för att även anpassa sig till ny teknik och innovation. Jag kommer också att fortsätta att stödja arbetet inom ramen för kompetenspaktens storskaliga partnerskap om fordon samt skeppsbyggnad och sjöfartsteknik. Program och fonder som Europeiska socialfonden+ och faciliteten för återhämtning och resiliens utgör viktiga möjligheter.

EU:s innovationsfond för utsläppshandelssystemet har haft en viktig funktion i utfasningen av fossila bränslen samtidigt som transportsektorns konkurrenskraft har bibehållits. För luftfarten infördes ytterligare ett incitament på 20 miljoner utsläppsrätter för utsläppshandelssystemet för att påskynda användningen av hållbara flygbränslen. För sjöfartssektorn finns 20 miljoner utsläppsrätter tillgängliga för att stödja investeringar i sektorn fram till 2030. Investeringar i produktion av hållbara alternativa bränslen, elektriska färjor och tjänster för förnyelse av flottor för att göra befintliga fartyg mer energieffektiva eller i utbyggnaden av EU-lösningar för framdrivning med hjälp av vindkraft är goda exempel på en stor potential att kombinera effektiva klimatåtgärder med industriellt ledarskap. Utöver innovationsfonden för utsläppshandelssystemet kan moderniseringsfonden, som också finansieras genom intäkter från EU:s utsläppshandelssystem, finansiera infrastruktur för utsläppsfri mobilitet i 13 låginkomstländer. Medlemsstaterna kan använda intäkterna från utsläppshandelssystemet för att investera i klimatåtgärder inom transportsektorn. Vissa medlemsstater använder redan en betydande andel till detta.

Jag kommer att stödja antagandet av en omfattande **investeringspakt för hållbara transporter** tidigt under mandatperioden, som beskriver ett strategiskt tillvägagångssätt för att skala upp och prioritera investeringar i lösningar för utfasning av fossila bränslen inom transportsektorn – särskilt för sektorer där det är svårt att minska utsläppen, såsom luft- och sjöfart, och säkerställa tillgång till billig, hållbar och säker energiförsörjning. Det är viktigt att utveckla EU-omfattande instrument för att undvika ett lapptäcke av nationella instrument som riskerar att snedvrider den inre marknaden eller skapa en subventionskonkurrens mellan medlemsstaterna.

Slutligen kan rena transportsätt, såsom järnväg, erbjuda alternativ för många resor, både för passagerare och gods, och måste integreras bättre i transportsystemet.

Fråga från underutskottet för skattefrågor

Skatteram för EU:s finanssektor

14. I din uppdragsbeskrivning anges att du kommer att identifiera innovativa lösningar för en enhetlig skatteram för EU:s finanssektor. Vilka specifika ändringar av EU:s skattepolitik kommer du att föreslå för att i) uppnå det senare, ii) öka de privata investeringarna och minska företagens och fysiska personers skatteflykt och skatteundandragande, iii) förenkla skattesystemet för att säkerställa att skattehinder för gränsöverskridande investeringar undanröjs och för att öka det egna kapitalet vid företagsfinansiering och därmed påskynda fullbordandet av kapitalmarknadsunionen, och iv) fortsätta reformen av bolagsbeskattningen i EU? Hur ser du på den roll som en harmonisering av kapitalskatterna spelar i samband med utvecklingen av spar- och investeringsunionen, i enlighet med Letta-rapporten?

Finanssektorn spelar en avgörande roll i ekonomin. Utöver sin väsentliga betydelse för skapandet av arbetstillfällen (4,9 miljoner under 2023) och BNP (618 miljarder euro, ungefär 4,3 % av EU:s BNP 2022) samlar den in besparingar och omdirigerar dem i form av finansiering och investeringar som återförs till allmänheten och företagen. Denna funktion som förmedlare är avgörande, och väl fungerande finansiella tjänster är avgörande för en resiliert ekonomisk tillväxt genom effektiv finansiering av våra ekonomier, inklusive innovation. Den är därför

en viktig byggsten för den europeiska konkurrenskraften. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag att sträva efter att skattereglerna moderniseras för att stödja de nyckelfunktioner som det finansiella systemet har i ekonomin.

Ett viktigt steg togs under den föregående kommissionens mandatperiod. FASTER-direktivet (snabbare och säkrare skattelättnad för överskjutande källskatt) om förfaranden för källskattelättnader antogs av rådet. Detta är redan ett mycket viktigt steg i rätt riktning och en språngbräda för den europeiska spar- och investeringsunionen, i enlighet med de politiska riktlinjerna. FASTER kommer att göra det enklare och snabbare för investerare att få sina återbetalningar av överskjutande skatter som hålls inne vid källan och därigenom undvika dubbelbeskattning. Det inbegriper också kraftfulla lättnadsförfaranden för att bekämpa skattemissbruk till förmån för investerare, finansiella intermediärer och skatteförvaltningar. Dessa standardiserade förfaranden beräknas spara investerare cirka 5,17 miljarder euro per år.

Det finns dock mer att göra. Av den anledningen kommer jag att sträva efter att grundligt granska den nuvarande skatteramen och föreslå reformer varhelst de behövs. Mycket har gjorts på regleringssidan för att ta itu med frågor som rör överdrivet risktagande från finanssektorn och mildra finanskrisens konsekvenser. Framöver är det lika viktigt att se till att de skatteregler som är tillämpliga på finanssektorn bidrar till att utveckla den europeiska spar- och investeringsunionen och stärker EU:s konkurrenskraft.

De skatteregler som är tillämpliga på finanssektorn skiljer sig avsevärt åt i hela unionen, och många olika sektorsspecifika skatter tillämpas av medlemsstaterna, vilket skapar komplexitet och snedvridningar på den inre marknaden. Företag som är verksamma inom EU:s finanssektor exponeras för ett lapptäcke av icke-harmoniserade sektorsskatter, inklusive skatter på försäkringspremier, finansinstitutavgifter, särskilda löneskatter och skatter på finansiella transaktioner, utöver skatter som tillämpas på hela ekonomin, såsom inkomstskatter för företag. I EU är många finansiella tjänster undantagna från mervärdesskatt. Detta undantag, som är obligatoriskt enligt EU:s momsdirektiv, har funnits i mer än 40 år och är i vissa avseenden föråldrat. Den ökande integreringen av digital teknik i finansindustrin och i samhället i stort leder till nya tjänster som inte fanns när den nuvarande skatteramen antogs. Detta undantag gör inte finanssektorn underbeskattad, eftersom mervärdesskatten är kostnadsneutral för företag.

Mot bakgrund av detta kommer jag, om jag godkänns som kommissionsledamot, att se till att diskussionen om lämpliga regler för beskattning av finanssektorn omfattar alla aspekter som nämns ovan, inklusive mervärdesskatt och huruvida nationella regler om sektorsskatter som tillämpas i EU:s medlemsstater hindrar gränsöverskridande verksamhet och hämmar digitalisering, konkurrenskraft och innovation på den inre marknaden. Därför har en ingående studie inletts för att undersöka frågan. Eftersom detta kan innebära ändringar av skatter som för närvarande regleras helt på nationell nivå kommer det att kräva en bred diskussion med medlemsstaterna och finansindustrin.

Jag inser de svårigheter som nystartade företag och tillväxtföretag som stöds av riskkapital eller andra former av tillväxtkapital möter när det gäller att få tillgång till finansieringskällor inom EU, och jag är fast besluten att undersöka olika alternativ för att ge investerare incitament att investera i innovativa företag eller verksamheter med beaktande av bästa praxis i världen.

Varje nytt initiativ eller förslag kommer att kräva grundligt samråd, engagemang med alla berörda parter och en bedömning av de olika möjliga alternativen. Om jag godkänns som kommissionsledamot kommer jag också att samarbeta med andra kommissionsledamöter och berörda verkställande vice ordförande samt med parlamentet, rådet och berörda parter.